

Sprawozdanie z działalności DMK za rok 2014

Dom Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana M. Kolbego w Gdańsku w roku 2014 kontynuował oraz rozwijał działalność programową w sferze edukacji poza-formalnej a także działalności między-religijnej oraz chrześcijańskiej. W sferze działalności międzynarodowej DMK działał w ramach *Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży* (www.pnwm.org) jako placówka kształceniowa oraz jednostka centralna dla podmiotów katolickich w północnej Polsce. DMK jest też członkiem instytucjonalnym Stowarzyszenia Chrześcijańskich Dzieł Wychowania oraz członkiem założycielem *Grupy Zagranica*, zrzeszającej organizacje pozarządowe działające międzynarodowo (www.zagranica.ngo.pl). DMK realizował działania służące rozwojowi społeczeństwa obywatelskiego, służył także bazą szkoleniowo-noclegową przy organizacji programów organizacji partnerskich krajowych i zagranicznych. Ogółem Dom Pojednania przeprowadził ponad czterdzieści programów edukacyjnych, w których wzięło udział ponad ośmiuset uczestników z Polski, Niemiec, Białorusi, Ukrainy, Rosji, Słowacji, Litwy.
Zarząd i rada programowa DMK.

Dyrektor o. Piotr Pliszka. Zastępca dyrektora o. dr Robert Zbierański. Wspólnota franciszkańska Domu św. Maksymiliana: o. Piotr Pliszka (przełożony), o. dr Robert Zbierański (duszpasterz akademicki, moderator Ruchu Światło-Życie), o. Paweł Cebula (rekolekcjonista); br. Bartosz Duda (ekonom wspólnoty DMK, odpowiedzialny za budynek oraz sprawy techniczne). Rada programowa: o. dr Robert Zbierański, o. Mateusz Stachowski, Sławomir Rybarczyk, o. Tomasz Jank, Janusz Karc. Radzie przewodniczy o. Piotr Pliszka.

Działalność chrześcijańska

Weekendowe rekolekcje tematyczne

Od jesieni 2013 roku rozpoczęliśmy w DMK szerszy rozwój sfery działań chrześcijańskich w formie rekolekcji weekendowych oraz spotkań biblijnych. Działania zostały zaplanowane na rok 2013 i 2014. Rekolekcje odbywają się każdorazowo w określonych ramach tematycznych, z czego wynika sfera zakładanych celów oraz treści, a także grupa docelowa. Za planowanie i przygotowanie, a także realizację rekolekcji odpowiada każdorazowo dwu- lub trzyosobowa grupa złożona z franciszkanów oraz – w większości przypadków także osoby świeckiej dobieranej stosownie do tematyki rekolekcji. Tematyka jest określona kryterium biblijne – jak rekolekcje o Jonaszu czy Tobiaszu i Sarze – lub też wprost przez określoną sferę doświadczeń egzystencjalnych – jak

rekolekcje o relacji matki i córki, czy też o poczuciu wartości. W roku 2014 odbyły się następujące weekendowe sesje rekolekcyjne.

1. 17 – 19 stycznia 2014. Rekolekcje dla wszystkich. Temat: Błogosławieństwo i przekleństwo. Życie i śmierć są w mocy języka. Prowadzący: Irena Neumueler, o. Piotr Pliszka OFM Conv. o. Paweł Cebula OFM Conv.
2. 28 lutego – 2 marca 2014: Rekolekcje dla wszystkich. Temat: Uzdrawienie przez przebaczenie. Prowadzący: Irena Neumueler, o. Piotr Pliszka OFM Conv., o. Paweł Cebula OFM Conv.
3. 30 maja – 1 czerwca 2014. Rekolekcje dla małżeństw. Temat: Tobiasz i Sara – droga do bliskości. Prowadzący: o. dr Robert Zbierański OFM Conv. o. Piotr Pliszka OFM Conv.
4. 20 – 22 czerwca 2014. Rekolekcje dla kobiet. Temat: Matka i córka Prowadzący: Irena Neumueler, o. Piotr Pliszka OFM Conv., o. Paweł Cebula OFM Conv.
5. 5 – 7 września 2014. Rekolekcje dla wszystkich. Temat: Błogosławieństwo i przekleństwo. Życie i śmierć są w mocy języka. Prowadzący: Irena Neumueler, o. Piotr Pliszka OFM Conv. o. Paweł Cebula OFM Conv.
6. 11 – 13 października 2014. Rekolekcje dla kobiet. Temat: O najważniejszej relacji – Matka i córka. Prowadzący: Irena Neumueler, o. Piotr Pliszka OFM Conv., o. Paweł Cebula OFM Conv.
7. 7 – 9 listopada 2014. Rekolekcje dla wszystkich. Temat: Odkryj swoją wartość – poznać i akceptować siebie. Prowadzący: Irena Neumueler, o. dr Robert Zbierański OFM Conv.
8. 28 – 30 listopada 2014. Rekolekcje dla wszystkich. Temat: O najważniejszej relacji ojciec – dziecko. Prowadzą: red. Grzegorz Górny, o. dr Robert Zbierański OFM Conv.

W dniach 11-13 października odbyły się rekolekcje dla kobiet pod hasłem: „O najważniejszej relacji – Matka i córka”. Temat rekolekcji zogniskowany był na znaczeniu relacji matka-córka dla rozwoju i funkcjonowania kobiet zarówno z pozycji matki, jak i córki. Rekolekcje spotkały się dużym zainteresowaniem oraz bardzo dobrym odbiorem uczestniczek. Zespół prowadzący składał się z Ireny Neumueller oraz O. Piotra Pliszki. Na rekolekcje składały się katechezy, ćwiczenia interpersonalne, modlitwa i dzielenie się doświadczeniami w grupie. Treścią rekolekcji była zarówno sfera duchowa, jak i dynamika relacji oraz tożsamości kobiety.

Rekolekcje dla małżeństw: „Tobiasz i Sara – droga do bliskości”. W ramach rozwijania duchowego wymiaru działania DMK zorganizowaliśmy rekolekcje dla małżeństw. Były to pierwsze rekolekcje małżeńskie zorganizowane przez wspólnotę DMK, były więc miejscem gromadzenia doświadczeń na przyszłość. Temat rekolekcji brzmiał: „Tobiasz i Sara – Droga do bliskości”. Pomimo panującego w tym czasie arktycznego mrozu przybyli niemal wszyscy zgłoszeni uczestnicy. Byli z różnych stron: od Berlina, przez Koszalin i Gdynię, aż po... Gdańsk. Bogu niech będą dzięki za dobre owoce tego czasu. Najlepiej opisują je sami uczestnicy.

Oto kilka świadectw z rekolekcji: ALICJA (w małżeństwie 8 lat): Błogosławiony bądź, Panie, za ten czas naszych małżeńskich rekolekcji u Ojców Franciszkanów. Otrzymaliśmy dar wiary w miłość Boga, który złożył On w naszych sercach, byśmy byli dla siebie nawzajem miejscem doświadczania Jego miłości – jedynego żywego źródła. Dziękuję za miłą atmosferę i za każdego spotkanego tu człowieka! Pokój i Dobro! TOMASZ (w małżeństwie 8 lat): Dzięki tym rekolekcjom małżeńskim odzyskałem wiarę w ojcostwo i męstwo. Poczulem siłę Ducha Świętego, który odmienił moje małżeństwo, co dało mi wielką radość serca. Wielka jest siła w czytaniu słowa Bożego. To słowo uczyniło cuda w moim życiu, rozwiązując pętle w moim sercu. Te pętle blokowały moje dążenie do bycia dobrym i sprawiedliwym mężem. ADAM (lat 38, w małżeństwie 3 rok): Droga do bliskości dała możliwość wypełnienia suchych miejsc mojego małżeństwa odnowioną miłością! PAULINA (lat 28, w małżeństwie 3 rok): Pan Bóg jest wierny! Po raz kolejny dotykając swoją Miłością rozświetlił te momenty mojej historii z domu rodzinnego, które – jak się okazało – przekładały się na relacje z moim Mężem. To doświadczenie niesie nadzieję na zmianę spojrzenia na mojego Małżonka. Chrystus znów okazał się lekarzem ran z przeszłości. Dzięki Mu za to! KRZYSIEK (lat 38, w małżeństwie 9): Rekolekcje z Tobiaszem i Sarą uświadomiły mi, jak ważne w moim życiu były moje korzenie rodzinne, jak duży wpływ na mnie, jako męża, miał mój kontakt z ojcem. Rekolekcje pokazały mi, jak ważne dla mojego małżeństwa jest uzdrowienie tych relacji. Bóg powiedział mi jasno, abym walczył o moje małżeństwo, abym zaufał. Bez walki o to nie będzie błogosławieństwa. ANIA (w małżeństwie 9 lat): To był piękny, radosny czas. Prawdziwy dom pojednania i spotkań. Z Bogiem, z ludźmi. Bóg działa tu, mówi i zmienia życie. Cudowny, kameralny klimat, w którym rodzi się więź jedności między uczestnikami, między małżonkami. Miejsce, by na nowo pokochać męża i poczuć, doświadczyć radości życia.

W dniach 6-8 grudnia 2013 odbyły się rekolekcje pod hasłem: „Dojrzewanie na drogach samotności” przygotowane głównie dla osób zmagających się z problemem osamotnienia oraz nieakceptacji własnego losu w aspekcie relacji międzyludzkich. W rekolekcjach wzięły udział osoby w różnym wieku i bardzo różnymi doświadczeniami życiowymi. Metoda opierała się na medytacji biblijnej „lectio divina” zawierającej wprowadzenia oraz osobiste spotkanie z tekstem biblijnym, a także dzielenie się doświadczeniami w grupach.

W rekolekcjach *Błogosławieństwo i przekleństwo. Życie i śmierć są w mocy języka*, które odbyły się w weekend 17 – 19 stycznia 2014, wzięło udział 20 uczestników. Niektórzy przybyli z daleka, ze Sztokholmu, Warszawy czy Poznania. Byli też uczestnicy z pobliskich Lęborka i Elbląga. Większość stanowili uczestnicy z Trójmiasta. Były to osoby w różnym wieku – od studentek po słuchaczy uniwersytetu trzeciego wieku.

W dniach 28-30 listopada 2014 odbyły się rekolekcje pod tytułem: *O najważniejszej relacji ojciec – dziecko*. Ojcostwo Boga jest miejscem, w którym człowiek może odnaleźć swoją wartość i siłę. Droga wiary trwająca całe życie jest drogą poznawania Boga Ojca przez więź z Jezusem Chrystusem – Synem Ojca. Ikoną tej pierwotnej relacji jest naturalna więź dziecka z ojcem. W niej wzrasta poznanie dobrego Boga oraz własnej tożsamości i wartości. To tu buduje się siła i odwaga w działaniu. Doświadczenia grzechu zaciemniają jednak obraz dobroci Bożej w miłości ojcowskiej. Dlatego potrzebne jest oczyszczenie i nowe odczytanie tego obrazu – przyjęcie miłości ojcowskiej. Na rekolekcjach, był czas na katechezę i medytację biblijną, na spotkanie oraz modlitwę: msze świętą, spowiedź, adorację, modlitwę błogosławieństwa. Rekolekcje prowadził o. dr Robert Zbierański OFM Conv., z-ca dyrektora DMK oraz Grzegorz Górny: ojciec pięciorga dzieci; dziennikarz, pisarz, producent filmowy i telewizyjny; współzałożyciel i redaktor naczelny kwartalnika „Frona”.

Świadectwa z udziału w rekolekcjach „Błogosławieństwo i przekleństwo. Cały świat w mocy języka”

Rekolekcje pozwoliły mi wpuścić Jezusa do mojego serca, by dalej kroczyć z Nim ziemską pielgrzymką. Jezus – Słowo wcielone daje moc do walki.

Dominik, lat 22

Bóg pokazał mi na rekolekcjach z mocą, że drogą mojego dalszego uzdrowienia jest uwielbianie Go. Chcę przestać patrzeć tylko na siebie, lecz skupiać się tylko na Bogu. On przypomniał mi, że mam błogosławić moich nieprzyjaciół a nie ich osądzać. Z moich ran Pan chce uczynić źródło błogosławieństwa.

Monika

Niewiele wiedziałam zarówno o błogosławieństwie, jak i o przekleństwie, nie miałam też większych wyobrażeń o tym, co może mnie czekać podczas tych trzech dni. Czułam natomiast siłę słowa, którym można ranić, widziałam jak wiele słów zaczyna żyć własnym życiem, tworząc mój negatywny sposób widzenia mnie i świata. Nie miałam żadnych świadomych oczekiwań odnośnie rekolekcji, a raczej bliżej nieokreślone nadzieje. Poważnie zastanawiałam się czy w nich uczestniczyć, nie mogłam jednak podjąć lepszej decyzji. Bóg zadziałał. Zadziałał tak wielowymiarowo, na tak wiele sposobów jednocześnie, że nie wiem od czego zacząć. Na początku pokazał jak wiele kłamstwa jest w tym jak patrzę na świat, od tego że moje myśli i serce nie są wcale napełnione Bogiem, radością, nadzieją i spokojem z niego wynikającymi, choć wydawało mi się, że jestem i żyję blisko Niego. Pozwalałam raczej, by szatan wlewał do mojego serca co chce i by rządziły mną lęki, emocje, rozpacz. Przez długi czas żyłam w złości i nienawiści, w poczuciu skrzywdzenia. Przez ostatnie miesiące Bóg zmieniał moje spojrzenie na swoje życie, na ludzi i wyprowadzał mnie z tego, ale to w czasie rekolekcji pomógł mi zerwać więzy ze złem, które współtworzyłam i odciąć się od złych słów, które wypowiadałam. Nie w sensie, że zmieniło się moje nastawienie i że przestałam złorzeczyć, bo to stało się już wcześniej. Teraz uświadomiłam sobie, że to jednak nie wszystko, a tylko modlitwa, odwołanie całego zła w imię Chrystusa, zamiana przekleństwa w błogosławieństwo może uwolnić od więzów złego słowa, w które sama się wpakowałam. Rekolekcje były dla mnie właśnie takim czasem uwolnienia. Uwolnienie niosło Słowo Boże, Sakrament Pojednania, Eucharystia. Bóg dotknął mojego poranionego „ja” podczas modlitwy uwielbienia. Z perspektywy kilku dni widzę, że uspokoił moje serce. W te same wydarzenia, które kiedyś były powodem stresu i paniki, dziś wchodzę ze spokojem. Niesamowita, bezgraniczna i bezwarunkowa jest Jego Miłość, niesamowite wszystko to co dla mnie robi. Chwała Panu!

Weronika, lat 22

Zapisując się na rekolekcje byłam już tak bardzo zmęczona moimi reakcjami na słowa innych i moimi własnymi słowami (zmęczona po prostu już sobą samą), że miałam poczucie, że może to moja „ostatnia deska ratunku” – osoba z którą chciałam spędzić całe moje życie nie miała już siły znosić moich słów pełnych złości i niezadowolenia, ciągłego mojego pokazywania, że „wszystko to – to i tak za mało”, ja z resztą już też nie mogłam wytrzymać z taką sobą. Chciałam, żeby Bóg mnie pocieszył, uspokoił. On jednak pokazał mi najpierw trudną prawdę o moim sercu – pokazał mi ile we mnie było niezgody na to, co mnie spotkało i głodu, który zamiast powierzyć Jemu, próbowałam zaspokoić stawiając bliskim oczekiwania. Była to dla mnie na tyle trudna prawda o moim sercu, że wieczorem na adoracji nie umiałam już Boga uwielbiać, dziękować Mu. Bóg jednak nie machnął ręką na taką mnie – przyszedł do mnie z uzdrowieniem w Eucharystii kończącej nasze rekolekcje. Ogarnął mnie Swoją Obecnością, gdy przepraszałam Go w akcie pokuty, dał odczuć jak

jest blisko, gdy modliliśmy się za naszych bliskich zmarłych i już wiedziałam, że Bóg wie jak tęsknie za Tatą (którego Bóg powołał do siebie), przeniknął mnie Swoją Obecnością, gdy powierzaliśmy Mu nasze smutki, zniechęcenia, zranienia, a gdy przyjął Go do swojego serca – nappełnił mnie taką radością, że wreszcie szczerze pragnęłam Go uwielbiać i dziękować Mu za Jego Obecność, zrozumienie i miłość pomimo moich słabości.

Pierwszy raz od bardzo dawna poczułam taki spokój i zaufanie do Boga, że choćby nie wiem jak ułożyło się moje życie, to nigdy nie zostanę tak całkiem sama, bo On zawsze był i będzie przy mnie – już nie byłam głodna, już nie czułam, że drugi człowiek musi wypełnić swoją miłością dziury w moim sercu. Miałam w sercu miłość Boga i już nie potrzebowałam niczego żądać od bliskich. W czasie rekolekcji Bóg poruszył mnie słowami Psalmu 40: „Złożyłem w Panu całą nadzieję; On pochylił się nade mną i wysłuchał mego wołania. Wydobylł mnie z dołu zagłady i z kałuży błota, a stopy moje postawił na skale i umocnił moje kroki.” Najpierw pokazaniem mi trudnej prawdy o moim sercu, a potem przeniknięciem mnie Swoją Obecnością, która nakarmiła każdy mój głód, Bóg postawił moje stopy na skale – teraz chcę wszystko budować na Jego Miłości i za to z całego serca Mu dziękuję. Chwała Panu!

Basia, lat 23

Gdybym miała jednym zdaniem podsumować czas rekolekcji Błogosławieństwo i przekleństwo: „Życie i śmierć są w mocy języka”, to brzmiałoby ono: Spodziewajcie się niespodziewanego! Doświadczona uczestnictwem w różnego rodzaju warsztatach, zajęciach grupowych i skromnym dorobkiem rekolekcyjnym oczekiwałam uzbrojenia się w narzędzia i metody, które pomogą mi radośniej żyć, otaczając się dobrem, nie raniąc innych i samej siebie. Początkowo byłam rozdrażniona, że nie otrzymuję tego po co przyjechałam, towarzyszył temu fizyczny ból, złe samopoczucie, słuchałam, ale byłam wewnętrznie zablokowana. Tak działo się przez pierwszą połowę rekolekcji, aż do czasu gdy otworzyłam się w modlitwie uwielbienia. Tam zatęskniłam za Jezusem, zobaczyłam Go, On przytulił mnie, a reszty dokonał sam Bóg podczas modlitwy wstawienniczej... Po raz pierwszy od 14 lat poczułam się uwolniona od tego co gnębiło moją duszę tak długo. Potem przyszło Słowo, w którym otrzymałam drogowskazy. Czuję grunt pod stopami, stoję prosto, nie boję się. Teraz nadszedł czas na działanie – dziś zrobiłam pierwszy krok; weszłam między żmije z jasnym przekazem. Oczywiście stało się dla mnie, że tylko dobre myśli mogą prowadzić do dobrych słów i czynów. To co wydarzyło się w moim życiu ostatniego weekendu w Gdańsku to przełom. Otrzymałam o wiele więcej niż oczekiwałam; nie tylko narzędzia ale przede wszystkim przekonanie i decyzję o pójściu za Jezusem przez codzienne odnawianie myśli, nastawienia i uwielbienie Pana. Bóg zapłać!

Urszula, lat 40

Przyjechałam na rekolekcje z intencją całkowitego wyrzeknięcia się ciemnych myśli i zafałszowań, które dręczyły mnie od lat. Z zewnątrz byłam wzorową chrześcijanką, ale największe szkody i spustoszenie szatan działał bardzo sprytnie w moich myślach. Wierzyłam w jego kłamstwa, które wciąż mnie oskarżały, umniejszały moją wartość, wskazywały tylko moje braki i grzechy. Byłam zapatrzona w swoją ciemność. Czytałam codziennie Słowo Boże, ale Ono pozostawało we mnie tylko przez czas półgodzinnego rozważania, przez całą resztę doby dyskutowałam ze złymi myślami, tworzyłam fałszywe historie, teorie. W czasie modlitwy wstawienniczej poprosiłam o myślenie zwycięzcy Baranka Paschalnego, myślenie dziecka Bożego. Cały czas rekolekcji, szczególnie w czasie Adoracji, śpiewów, uwielbiałam Boga. Pierwszy raz w życiu tak po prostu skupiłam się na tym, żeby Go chwalić. Zaangażowałam w to całą moją uwagę, myśli. W ogóle nie myślałam o sobie i prośbach, które zawsze do Boga zносиłam. W czasie nocnej, indywidualnej Adoracji kładłam na drzewie krzyża moje cierpienia i czułam się bardzo zjednoczona z Jezusem właśnie przez krzyż.

Wszystko złożyłam na drzewie Krzyża. Ostatniego dnia rekolekcji, w czasie Eucharystii próbowałam się modlić jak dziecko sylabami, mimo że nie mam daru mówienia językami. Może nie za bardzo mi to wychodziło, ale się starałam. Na samym końcu Mszy, po Komunii Świętej, gdy rozpoczęto śpiew pieśni Jesteśmy piękni, zaczęłam głośno płakać, chciałam, żeby jak najszybciej ktoś się nade mną pomodlił. Zrobiła to Irena. Czułam wewnętrzny ból, czułam, jak gdyby ktoś wyrwał coś z mojego wnętrza. To było bardzo gwałtowne i bolesne. Kiedy powiedziałam wewnętrznie, że już tego nie chcę, poczułam ogromną ulgę, przestałam szlochać i spoczęłam w Duchu Świętym. Irena powiedziała, że Pan uleczył mnie z bulimii. Ja wiem, że było to bardzo, bardzo głębokie i nie polegało tylko na uzdrowieniu fizycznym, ale przede wszystkim na uzdrowieniu duchowym. Nie wiem dokładnie, czego dotknął Jezus, ale wiem, że dokonał czegoś głębokiego. W czasie rekolekcji zostało powiedziane, że mamy mieć myślenie zwycięzcy, ale żeby być zwyciężcą, trzeba będzie walczyć. To sprawdza się teraz w mojej codzienności. Jest walka i nie zawsze wygrywam. Czasem gorzko upadam. Jednak staram się chwalić Pana, gdy jadę tramwajem do pracy, gdy idę na przystanek, gdy gotuję obiad. Na rekolekcjach była też mowa o tym, żeby błogosławić innych ludzi w myślach w imię Jezusa, szczególnie tych, którzy wyrządzają nam krzywdę. Pobłogosławiłam mojego Tatę. Miałam do niego ogromny żal, bo nie dał mi odczuć ojcowskiej miłości, odrzucił mnie przy moich narodzinach, prawie w ogóle nie rozmawiamy. Niedługo po tym błogosławieństwie, tego samego wieczoru Tata sam do mnie zadzwonił i zapytał, dlaczego od dawna się nie odzywam, nie dzwonię do domu.... Chwała naszemu Panu!!!

Marika, lat 26

Na rekolekcje „Błogosławieństwo i przekleństwo” wybierałam się z ciekawością, jednak nie miałam żadnych konkretnych oczekiwań, gdyż wielokrotnie przekonałam się, że są one albo zbyt niskie w stosunku do tego, co pragnie nam ofiarować Bóg, albo nawet zupełnie mijają się z faktycznym stanem naszej duchowej rzeczywistości. Zatem tym, co najlepiej określało moje nastawienie była po prostu otwartość. Teraz wiem, że jest to kluczowe i konieczne – otworzyć się na Boga wszystkimi zmysłami, całym sercem i umysłem po to, aby móc otrzymać od niego pełnię łask. Moja kondycja duchowa była, jak myślałam, bardzo dobra – żadnych wątpliwości czy wewnętrznego kryzysu, wszystko wydawało się być w porządku. Zaskoczyła mnie na początku kameralna forma rekolekcji, co później przyjął za ich główną zaletę. Było to dla mnie doświadczenie zupełnie nowe, gdyż do tej pory brałam udział jedynie w spotkaniach na większą skalę, wręcz masowych, gdzie człowiek pozostaje niezauważony, gdzieś przemknie, gdzieś się schowa. Może nawet przed samym Bogiem. Jako że nigdy nie byłam skora do uzewnętrzniania się przed drugim człowiekiem, była to dla mnie potężna bariera do pokonania – ta mała przestrzeń, tych kilkanaście osób. Szybko doszłam jednak do wniosku, że przecież wiara na tym właśnie powinna polegać – na przełamywaniu swoich barier, zahamowań i aby wznieść się na same jej wyżyny należy złamać samego siebie, zmierzyć się z własnymi lękami i obawami. Zaraz za tą tamą zaczęło pękać wiele innych, także te, o których istnieniu w mojej przestrzeni duchowej i moim uporządkowanym już umyśle nawet nie miałam pojęcia. Zapewne takich konfrontacji czeka każdego człowieka tak wiele, że będzie mierzył się z nimi do samego końca, jednak na tym polega pewna dynamika naszej wiary i nieustanne wzrastanie w Chrystusie. Odkrycie to i doświadczenie tej prawdy podczas rekolekcji to jeden z licznych skutków ubocznych, bo pozornie może nie związanych z głównym tematem spotkań, a jednak dla mnie osobiście bardzo istotnych. Na ścieżkę wiary wkroczyłam stosunkowo niedawno. Moje nawrócenie dokonywało się powoli i opornie ze względu na skomplikowaną sytuację i ilość problemów, zniewoleń. Z całą pewnością mogę powiedzieć, że zawdzięczam Jezusowi życie, bo wyrwał mnie z niewoli Złego. Już jakiś czas temu myślałam, że w moim życiu wszystko się dokonało, że moje nawrócenie jest pełne i kompletne. Właśnie na rekolekcjach w DMK Bóg uświadomił mi, dotykając głęboko mojego serca, że proces nawracania nie dotyczy jedynie przysłówiowych najgorszych grzeszników, ale w szczególności osób wierzących, nas wszystkich. Owszem, w mocy Boga jest uzdrawianie, uwalnianie nas od złego, natomiast w mocy ludzkiej pozostaje nieustanna praca nad sobą, ciągłe poznawanie i odkrywanie Jezusa, zgłębianie

tajemnic wiary i samego siebie. Konferencje, prowadzone w sposób bardzo uporządkowany i przejrzysty, dotyczyły przede wszystkim zagadnień słowa i języka. Sam tytuł rekolekcji brzmiał „Życie i śmierć są w mocy języka”. Nigdy nie zdawałam sobie sprawy z tego, że słowa mają aż tak potężną moc. Nasze czasy generalnie cechuje nadmierne gadulstwo i – jak się zdaje – przestaliśmy zwracać uwagę na to, co mówimy i czego słuchamy. W pierwszym momencie zaskoczyła mnie niesamowicie duża częstotliwość występowania tego zagadnienia w Piśmie Świętym, w następnej chwili zaś fakt, że nigdy nie poświęcałam temu szczególnej uwagi. Dotarło do mnie wreszcie, że właściwie rzadko otwieram Biblię, więc sama zamykam się na Słowo Boże, na świadomość jaką budzi w człowieku. Niesamowitym przeżyciem były dla mnie w związku z tym *Lectio Divina*, gdyż z tą formą modlitwy zetknęłam się bezpośrednio po raz pierwszy. Bardzo owocnym okazało się rozważanie Słowa, modlitwa Nim. Nagle stało się ono żywe i skierowane do mnie. Podczas pierwszej takiej modlitwy w samotności czułam rosnące ciepło, czułam bijące z wersetów światło, jakby to sam Bóg przemawiał do mnie. A przecież tak właśnie jest w rzeczywistości. Słowem powołał do istnienia całe stworzenie wraz z człowiekiem, a także Słowo podarował nam, abyśmy mogli poznawać Go, wchodzić w dialog z Nim, abyśmy czytając Słowo, uczyli się jak żyć. Po rekolekcjach zdjęłam Pismo Święte z półki i towarzyszy mi od tamtej pory niemal cały czas. Od Niego zaczynam dzień i Nim dzień kończę. Dni te natomiast stały się lepsze, ja sama lepiej przeżywam każdą chwilę. Podczas rekolekcji doświadczyłam wielu momentów, podczas adoracji, modlitwy czy konferencji, w których Bóg uświadamiał mnie krok po kroku, wskazywał osoby, których słowa w jakiś sposób zaciążyły nade mną, pomógł mi dostrzec ich konsekwencje, zrozumieć i przerwać ich działanie. Zrozumiałam ponadto, że proces mojego doskonalenia nieprzerwanie trwa i nadeszła pora stawić czoła kolejnym niedoskonałościom. Skoro zmieniamy swoje postępowanie, w następnej kolejności powinniśmy zmienić mowę i nauczyć się panować nad językiem, jedynym, który tak łatwo wymyka się człowiekowi. Jest to sztuka niesamowicie trudna i niebywale istotna w procesie „porzucania dawnego człowieka” aby „przyoblec się w człowieka nowego, stworzonego na obraz Boga”. W mgnieniu oka wobec tej pobudzonej świadomości nauczyłam się błogosławić ludziom i nie złorzeczyć, mając na uwadze to, aby ten potężny oręż moich słów nie ugodził nikogo i aby nie obrócił się przeciwko mnie. Trzy dni rekolekcji były czasem obfitym i owocnym, usłyszane słowa zakiełkowały i promieniają na moją codzienną rzeczywistość, natomiast ja sama gorliwiej niż kiedykolwiek staram się wprowadzać słowo w czyn.

Joanna, lat 20

Do udziału w warsztatach namówiła mnie moja żona. Uczestniczyła ona już wcześniej w spotkaniach *Status Feminae*. Moja żona ma zwykle bardzo dobrą intuicję i jeszcze nigdy nie zawiodłem się na jej rekomendacjach. I tak też było tym razem. Jechałem z nadzieją, że poprawię coś w obszarze słowa mówionego i pisanego. Jestem typem melancholично-cholerycznym. Mieszanka ta skutkuje z jednej strony uciążliwą dla innych drobiazgowością, a z drugiej wybuchowością i ciągłą gotowością do walki, co także z reguły nie jest miłe dla osób mających odmienne zdanie. Bywam zaangażowany w różne spory. Stąd moje oczekiwania, by jakoś wygładzić moją mowę i działania. Najtrudniej byłoby mi zdefiniować, co to w ogóle był za czas. Czy były to warsztaty psychologiczne, rekolekcje uzdrowienia wspomnień, przebaczenia, wyciszenia czy charyzmatycznego uwielbienia. Wszystko było połączone w jedną niezwykłą, spójną i zarazem lekką całość. Cenne konferencje, ciekawe dzielenia w małych grupach, kameralna ale głęboka Liturgia. Wszystko to byłoby jednak zaledwie poprawne, czyli takie, jakich należy oczekiwać po warsztatach organizowanych przez tak doświadczoną osobę jak Irena, gdyby nie pewne „extra bonusy”, jakie zafundował nam wszystkim, w szczególności mi osobiście, Pan Bóg. Pierwszą była osoba ojca Pawła, który przywitał nas serdecznie, obkleił taśmą z imionami i zatroszczył o wszystko. Poczuliśmy się od razu jak u siebie. Pierwsze wrażenie: Boży gość. Potem widać go można było także z miotłą w ręku i pomagającego przy każdej okazji. Z wyrozumiałością i uśmiechem odnosił się do wszystkiego. Zarazem potrafił stanowczo użyć własnego doświadczenia i autorytetu, gdy była potrzeba. Współpraca osób świeckich z tym kapłanem była wręcz modelowa, gdzie każdy z

miłością i radością realizował swoje powołanie. Drugą była zastanawiająca obserwacja. Trochę w pewnym sensie przykra. Jechałem na warsztaty z myślą, że jestem słabym ojcem, bo nie mam czasu dla poszczególnych moich dzieci, a także dla żony, oraz że – jak już wspomniałem na wstępie – bywam uciążliwy i opryskliwy. A tu, w trakcie rozmów z uczestnikami (w większości były to panie, w bardzo różnym wieku) usłyszałem wiele opowieści o głębokich trudnościach w relacjach z ich mężami czy ojcami. Gdy tak się tego nasłuchiwałem, stwierdziłem, że nie jest ze mną tak źle. Nie jest to może do końca poprawne, ale nieco mnie to pocieszyło. Co nie znaczy, że nie mam nic do odrobienia. Zarazem zachęciło, by jeszcze mocniej promować wartości rodzinne i dobre praktyki, jakie wypracowała nasza Wspólnota, tak, by unikać kłopotów, o jakich opowiadały moje rozmówczynie. Trzeci dar to wieczorna Adoracja w sobotę. Krótko mówiąc, był to czas modlitwy i bliskości. W trakcie tej modlitwy miałem przed oczami duszy wizję Baranka. Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego. Mogłem wtulić twarz w Jego bok. Czułem nawet zapach Jego wełny. Widziałem Jego Ranę. I chyba to było dla mnie najcenniejsze doświadczenie. Mogło się to zdarzyć gdziekolwiek, podczas modlitwy w domu czy w jakimś kościele. Ale zdarzyło się tutaj, akurat na tych warsztatach, które nie były tylko warsztatami. Mogę polecić spotkania organizowane przez Irenę Neumueller i przez ojca Pawła Cebulę, i życzyć wszystkim podobnych, a nawet jeszcze większych owoców.

Wojciech, lat 48

Chcę podzielić się z Wami tym, co uczynił dla mnie, podczas rekolekcji Pan Jezus. Zapisalam się na te rekolekcje nie mając na nie pieniędzy, tuż przed udało mi się jednak pożyczyć pieniądze i już to pokazało mi, że dobrze, bym się na nich znalazła. Zły usiłował jeszcze pokrzyżować mi plany, bo w piątek rano zaczęło mi wybijać przeziębienie, ale nie dałam się i tak pojechałam. Zamieszkałam z bardzo sympatyczną osobą, w pokoju, z którego miałyśmy wyjątkowy widok na Tabernakulum w kościele Św. Trójcy, tak bliskie towarzystwo Jezusa powodowało, że czułam się bezpiecznie. Nie byłam w stanie łaski uświęcającej i pierwszego wieczoru na adoracji postanowiłam się przygotować do spowiedzi, ale Pan chciał mnie widzieć przy stole Eucharystycznym już w piątek wieczorem, dlatego upomniał się o mnie przez Ojca prowadzącego rekolekcje i nastąpiło szybkie wyznanie grzechów, a ja poczułam wielką ulgę. W tym świętym czasie Pan Jezus spytał mnie czy wierzę Mu, czy wierzę w to, że może całkowicie przemienić moje życie? „Wydobyć mnie z dołu zagłady, z kałuży błota i postawić moje stopy na skale, a w usta włożyć pieśń nową?” Wiedziałam to, ale prosiłam o przymnożenie wiary, ażeby tak się stało. Podczas modlitwy wstawienniczej modlono się, ażeby Jezus stworzył mnie na nowo, czułam lekkość, radość, miłość Bożą. Potem wielką radość sprawiła mi nocna adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Takie przebywanie z Nim sam na sam w cztery oczy :) przez godzinę... Pochodzę z rodziny, gdzie używa się często złej mowy, nasiąkałam tym od dzieciństwa, dużo narzekania, skupianie się na własnych brakach, czarne myślenie, zamartwianie się, wszystko to było mi bardzo bliskie. Mama wciąż karmiła mnie słowami krytyki, ja obmawiałam tych, którzy mnie krzywdzili, nasiąkałam zgorzknieniem. Jezus pokazał, że mam patrzeć na Niego, a nie tylko na własne słabości. I że drogą do uzdrowienia jest uwielbianie Boga, błogosławienie innych, tych którzy zadają ból i codzienne czytanie Słowa Bożego. A uwielbiać np. używając daru języków można choćby podczas odkurzania, zmywania i innych codziennych czynności. Kiedy uwielbiamy, krocymy w Chwale naszego Boga i szatan nie ma wtedy do nas dostępu. Mocą Jezusa możemy łamać złe słowa, które są nad nami wypowiedane, odrzucać dręczące myśli i uczucia. W Jezusie jest nasze zwycięstwo! Podczas rekolekcji podjęłam decyzję przebaczenia kilku osobom, w tym komuś, komu od wielu miesięcy nie umiałam przebaczyć. Uważałam, że ta osoba powinna mnie przeprosić. W sobotę podjęłam decyzję o przebaczeniu i gdy przyjechałam do domu, okazało się, że w sobotę przyszedł e-mail z przeprosinami od tej osoby! Pan Jezus udzielił mi tak wielu łask w tym błogosławionym czasie rekolekcji. Po powrocie do domu miałam już kilkakrotnie okazję do walki duchowej. Ale staram się zwyciężać mocą Pana. W o wiele większym stopniu mam teraz świadomość własnych myśli i uczuć, te złe, niszczące, mocą Jezusa odrzucam. Codziennie czytam Słowo Boże. Wróciło do mnie ogromne pragnienie Eucharystii, kilka

razy w tygodniu jestem teraz na Mszy św. i przyjmuję Komunię św. a tych, którzy mnie ranią, oddaję Bogu i błogosławię. Staram się też nie mówić, np. nie mam pieniędzy, ale modlić się o błogosławieństwo finansowe i natchnienie, jak je zarobić. Bo teraz wiem, jak wielką moc mają słowa wyrażające akty woli. Na rekolekcjach stwierdziliśmy, że właściwie mają rangę czynu i to, co mówimy, to też otrzymujemy. A przeziębienie, katar... Pan mnie uzdrowił, nie dopuścił, ażebym pozarażała innych. Chwała dobremu Bogu!

Joanna, lat 42

Czuję się zmęczona i zrezygnowana, ale ciągle żyję, mimo „wiatru w oczy” i różnych „kontra”. Dopadło mnie TO (nie myślę tu o bytach czy niebytach „nawiedzających” mnie, lecz o ludziach) znowu może godzinę po powrocie do domu z rekolekcji. W geście bezsilnej rozpacz (że znikąd ziemskiej pomocy) i może złości (że znowu to samo) podniosłam do góry (nie do Boga, lecz ludzi [?] tam mieszkających) zaciśnięte pięści i wyszczałam: „niech to szlag trafi” (przepraszam za określenie). W tej samej prawie chwili „usłyszałam” gdzieś w mojej głowie: „a rekolekcje błogosławieństwo i przekleństwo„?... Poczulałam się bardzo głupio. Panie Boże, wybacz moje niskie pobudki. Wiesz przecież, że tak naprawdę nie życzę im źle, tylko próg mojej odporności psychicznej został dawno przekroczony. Zabierz to ode mnie albo pozwól zrozumieć, dlaczego tak się dzieje... Uciekam w rekolekcje, bo szukam ciszy i spokoju. Tam zawsze jest jakaś przestrzeń, gdzie to znajduję i tam (mimo mojego rozkojarzenia) czuję Boga bliżej. Te ostatnie rekolekcje uświadomiły mi boleśnie, że straciłam bezpowrotnie dziesiątki lat zaledwie myśląc o Bogu, przyzywając Go, co najwyżej, w beznadziejnych chwilach. Nie zdołam już wszystkiego nadrobić, wiem. Ale uczyniłam sobie pewne postanowienia i wytrwałam przy nich miniony tydzień. Czytam Biblię (dotąd tylko Ją miałam). I choć na razie są to dla mnie czarne literki na jasnych kartkach, ufam, że Duch Święty i mnie oświeci, i z czasem pozwoli zrozumieć więcej. I po raz kolejny zaczęłam czytać „O naśladowaniu Chrystusa” Tomasza a`Kempisa. I znajduję tu słowa, których długo szukałam... Pewno to co napisałam, nie spełnia „wymogów” świadectwa. Ale dzisiaj naszała mnie myśl, żeby to napisać. Wcześniej nie miałam takiego zamiaru. Pozdrawiam w Panu!

Ala

Rekolekcje „Błogosławcie a nie złorzeczcie – Życie i śmierć są w mocy języka” przebiegły w nadzwyczaj radosnej atmosferze, ale też pełnej uwielbienia i mocy Bożej. Dzięki o. Pawłowi – rekolekcjoniście i współpracującej z nim Irenie uświadomiłam sobie, że po wielu latach życia z modlitwą tylko na ustach, nareszcie rozgrzało się moje serce. Że choć z wielkim wysiłkiem szukałam swojej drogi życiowej, wciąż miałam w sobie pustkę emocjonalną i lęk przed wszystkim. Że prosząc Boga o cokolwiek, skupiałam się dokładnie na tym, czego chciam się pozbyć. Że zamiast błogosławić moje dzieci i najbliższych, trzęsłam się nad nimi i lękałam się, co też ich złego może spotkać. Bóg wlał w moje serce radość i nadzieję. Słowo Boże, które usłyszeliśmy, otworzyło mnie na wierność i ufność Bogu. Spoglądam teraz na moje sprawy, błogosławiąc je. Dostrzegam w moim życiu dobro i piękno. Modlę się słowami uwielbienia, hymnami wystawiającymi dzieła Pana.

Grażyna

Cykl spotkań „Kobiety w Biblii”

Od września 2013 rozpoczęliśmy comiesięczne spotkania biblijne na temat roli kobiet w Biblii. Na poszczególnych spotkaniach przedstawiane są postacie kobiet, które odegrały znaczącą rolę w historii Izraela i wpisały się w biblijny przekaz Objawienia. Każda z nich ma odmienną historię i

doświadczenia, ale każda odśłania problemy ważne również dla współczesnych kobiet i niesie Boże przesłanie. Uczestnictwo w spotkaniach ma stanowić dla kobiet – ale i mężczyzn – impuls do dokonania pozytywnych zmian w swoim życiu; pozwoli uczestnikom w nowy sposób spojrzeć na swoje życie, tak jak patrzy na nie Bóg, aby przeżywać je pełniej; nauczy żywej relacji z Bogiem oraz pokarze jak łączyć pełnione role w rodzinie ze swoim życiem osobistym, duchowym, jak uczynić ze swego życia DAR; będzie motywować do odkrycia na nowo kobiecego piękna i niepowtarzalności i uzdolni do podjęcia decyzji o zmianie swych zachowań.

Temat każdego spotkania zależy od biografii i doświadczeń określonej kobiety biblijnej. Stąd tematy: odrzucenie, próba wiary, strata, samotność, zła mowa, lęk, bliskość z Bogiem, uzdrowienie, itd. Spotkanie obejmuje: katechezę, ćwiczenia i modlitwę. Spotkania są nieodpłatne. Na poszczególnych spotkaniach przedstawiane są kobiety, o których mówi Pismo Święte, a które postawione obok mężczyzny odegrały istotną rolę w historii Izraela i wpisały się w biblijny przekaz Objawienia. Każda z nich ma odmienną historię i doświadczenia, ale każda odśłania ważne problemy kobiet współczesnych i niesie Boże przesłanie. Uczestnictwo w spotkaniach Kobiety w Biblii ma stanowić dla kobiet i mężczyzn silny impuls do dokonania pozytywnych zmian w swoim życiu; pozwoli uczestnikom w nowy sposób spojrzeć na swoje życie, tak jak patrzy na nie Bóg, aby przeżywać je pełniej; nauczy żywej relacji z Bogiem oraz pokarze jak łączyć pełnione role w rodzinie ze swoim życiem osobistym, duchowym, jak uczynić ze swego życia DAR; będzie motywować do odkrycia na nowo kobiecego piękna i niepowtarzalności i uzdolni do podjęcia decyzji o zmianie swych zachowań. Temat każdego spotkania zależy od życia i doświadczeń określonej kobiety z Biblii. Stąd zostaną podjęte tematy: odrzucenia, próby wiary, straty, samotności, złej mowy, lęku, bliskości z Bogiem, uzdrowienia duszy, itd. Boże objawienie o kobietach biblijnych może być przestrożą dla współczesnej kobiety lub zachętą i wskazaniem drogi do osiągnięcia bliskiej relacji z Nim. Na spotkaniu będzie: katecheza, ćwiczenia, modlitwa.

Tematy spotkań, które w ramach cyklu „Kobiety w Biblii” odbyły się do końca 2014 roku

1. Sara i Abraham – kryzys, czy próba wiary
2. Hagar – odnaleziona przez Boga na pustyni
3. Miriam i Mojżesz – zazdrość, narzekanie, trąd
4. Estera – wierna Bogu i silna mimo lęku
5. Mikal i Dawid – kobieta samotna, niespełniona w miłości
6. Rut i Noemi – gorycz zamieniona w słodycz
7. Debora i Barak – kobieta, która wspiera mężczyznę w walce
8. Rebeka i Izaak – kobieta kochana i kochająca
9. Batszeba i Dawid – namiętność przemieniona w błogosławieństwo
10. Maria Magdalena – pierwsza w grzechu i pierwsza w miłości

Spotkania Duszpasterstwa Akademickiego „San Damiano”

W DMK odbywają się cotygodniowe spotkania małych grup akademickiej wspólnoty Ruchu Światło-Życie prowadzonej przez O. Roberta Zbierańskiego a także niektóre spotkania Kręgu Domowego Kościoła prowadzonego przez O. Piotra Pliszkę. Spotkania akademickie oparte są na formacji oazowej. Odbywają się w cyklu tygodniowym w 6 kiluosobowych grupach. Okazjonalnie w DMK spotyka się cała wspólnota akademicka „San Damiano” licząca ok. 40 osób. W DMK odbywają się także spotkania animatorów prowadzących poszczególne grupy, niektóre próby muzyczne oraz spotkania robocze związane z akcjami charytatywnymi czy misyjnymi, jak na przykład akcja pomocy dla domu dziecka w Nairobi, prowadzonego przez franciszkańskich misjonarzy.

Spotkania wspólnoty rodzin Ruchu Światło-Życie (Domowego Kościoła)

Dnia 30 listopada 2014 w Domu Pojednania i Spotkań im. Świętego Maksymiliana Kolbego w Gdańsku odbyło się spotkanie Domowego Kościoła. Uczestniczyło w nim 6 małżeństw i nasz opiekun o. Piotr Pliszka – franciszkanin. Tematem przewodnim spotkania była modlitwa osobista – namiot spotkania – najważniejsza forma zobowiązań Domowego Kościoła. Rozważaliśmy fragment ze Starego Testamentu księgi Wyjścia (Wj33, 7-20) LECTIO DIVINA; na początku każdy z osobna, następnie każdy w swoim małżeństwie, później wspólnie. Modlitwa osobista stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Jest to szczególnie czas przebywania „sam na sam z Bogiem” i karmienie się Jego Słowem. Ta codzienna praktyka modlitwy osobistej nazywa się właśnie Namiotem Spotkania. Moje czyny, zadania, codzienne obowiązki, relacje z innymi ludźmi będą przynosiły owoce jeśli będą poddane działaniu Bożego Ducha. Każdy z członków Domowego Kościoła powinien starać się, aby codziennie znaleźć czas na modlitwę osobistą. Jest ona bowiem niezastąpionym środkiem rozwoju naszego życia wewnętrznego, rozwoju nowego człowieka w nas, który przez wiarę żyje z Boga.

Działania w sferze dialogu międzyreligijnego

Spotkanie „Asyż w Gdańsku”

W dniach 29-30 października 2014 odbyło się dziewiąte już spotkanie „Asyż w Gdańsku” zaplanowane w tym roku na dwa dni. Koordynatorem programu był o. dr Robert Zbierański OFMConv Wraz z przedstawicielami Judaizmu, Islamu i wyznań Chrześcijańskich. Zgromadziliśmy się na wspólnej modlitwie o pokój. Modlitwa odbywała się w kontekście dramatycznych konfliktów dotyczących wielu przedstawicieli wspólnot religijnych i kulturowych reprezentowanych na „Asyżu w Gdańsku”. W środowym spotkaniu modlitewnym wzięł udział Paweł Adamowicz Prezydent Miasta Gdańska oraz Hanna Zych-Cisoń Wicemarszałek Województwa Pomorskiego. W czwartek odbył się koncert muzyki żydowskiej w wykonaniu zespołu Sznirele Perele pod kierunkiem kantora gminy żydowskiej Karola Kołodzieja oraz debata na temat: „Duch w ekonomii”. Ze strony chrześcijańskiej w debacie uczestniczył O. Jan Maciejowski Prowincjał Prowincji Gdańskiej Franciszkanów, Roman Synowski Prezes i Właściciel Grupy Windhunter z żoną Kamilą. Ze strony muzułmańskiej: Prof. Selim Chazbijewicz, politolog z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego i Olgierd Hazbijewicz Przewodniczący Gminy Muzułmańskiej w Gdańsku. Ze strony żydowskiej: Jakub Szadaj, Przewodniczący Niezależnej Gminy Wyznania Mojżeszowego w RP oraz dr Daniel Szadaj, politolog mieszkający obecnie w Berlinie. Debatę poprowadził Adam Hlebowicz Dyrektor „Radia Plus” w Gdańsku. Głównym nurtem debaty była kwestia sprawiedliwego podziału dóbr oraz sposobów właściwego równoważenia różnic ekonomicznych na różnych poziomach struktury społecznej. Uczestnicy debaty dzielili się też osobistymi doświadczeniami związku wymiaru duchowego z działalnością gospodarczą, która zdaniem wszystkich jest uwarunkowana postawami duchowymi i etycznymi. Spotkanie zakończyło się gestem wspólnego dzielenia się chlebem oraz wspólnym zwiedzaniem wystawy archeologicznej na temat historii franciszkańskiego kościoła Świętej Trójcy w Gdańsku, której inicjatorem jest O. Tomasz Jank Gwardian Gdańskiego Klasztoru Franciszkanów. Spotkanie odbyło się pod patronatem Abpa Gdańskiego Słowoja Leszka Głodzia oraz Pawła Adamowicza Prezydenta miasta Gdańska. Dziedziniec Młodzieży – Asyż w Gdańsku 2014

Dziedziniec Młodzieży

21 listopada 2014 W DMK odbyło się spotkanie *Dziedziniec Młodzieży* w ramach projektu *Asyż w Gdańsku 2014*. W warsztatach uczestniczyła młodzież z klasy o profilu ekonomicznym z II LO w Gdańsku wraz z wychowawczynią Lidią Sterniczką. Warsztaty prowadził o. dr Robert Zbierański OFMConv. – zastępca Dyrektora Domu Pojednania i Spotkań wraz Jakubem Szadajem – przewodniczącym Niezależnej Gminy Wyznania Mojżeszowego RP, Karolem Kołodziejem – Kantorem Gminy Żydowskiej oraz Olgierdem Chazbiewiczem – przewodniczącym Gminy Muzułmańskiej w Gdańsku. W ramach warsztatu młodzież odwiedziła gdański meczet oraz cmentarz żydowski w Sopocie, a także wzięła udział w rozmowie na temat kultury i tożsamości muzułmańskiej, żydowskiej przeżywanej w kontekście polskim. Rozmowa dotyczyła także sposobu traktowania sfery ekonomicznej i odniesienia do wartości materialnych w ramach trzech wielkich religii. Spotkanie było dla młodzieży okazją do poznania nieznanych zazwyczaj wymiarów polskiej kultury związanych z światem żydowskim i muzułmańskim. Warsztaty zostały dofinansowane ze środków miasta Gdańska w ramach projektu *Asyż w Gdańsku - Duch w ekonomii*.

Programy PNWM dwunarodowe i wielonarodowe

Program współpracy i wymiany polsko-niemieckiej młodzieży stanowi istotną część działalności Domu Pojednania i Spotka. Również w roku 2014. działania w obszarze polsko-niemieckiej wymiany młodzieży miały dla DMK wymiar szczególny. Nasz dom jest jednostką centralną PNWM z potrójnymi uprawnieniami.

Projekty i seminaria polsko-niemieckie odbywające się w kraju i zagranicą organizowane były przez koordynatorów odpowiedzialnych za tę sferę działalności DMK: Agnieszkę Błaszczak oraz Jakuba Garstę. Wśród programów PNWM szczególne znaczenie mają tutaj seminaria metodyczne dla nauczycieli polskich i niemieckich: „Zaczęło się w Gdańsku...?”, które odbyło się w Gdańsku w dniach 28 lipca – 1 sierpnia; oraz „Zaczęło się od Solidarności” w dniach 1-5 października. Oba seminaria zorganizowano we współpracy z PNWM. Partnerami były również takie instytucje jak Muzeum Stutthof i Europejskie Centrum Solidarności.

Koordynatorzy DMK wymieniają doświadczenia oraz pogłębiają wiedzę i umiejętności uczestnicząc w szeregu spotkań szkoleniowych, konferencjach i forach międzynarodowych zarówno w Polsce, jak i zagranicą. W roku 2014 Dom Pojednania i Spotkań przedsięwziął wiele inicjatyw mających na celu kontynuację rozwoju stosunków polsko- niemieckich. Były to działania nie tylko skierowane do młodzieży, ale również do animatorów, multiplikatorów, nauczycieli i pedagogów. Zwracano uwagę na poprawę wizerunku w relacjach sąsiedzkich i partnerskich między oboma krajami.

W sumie odbyły się 43 programy własne. DMK zorganizowało 25 projektów wymiany pozaszkolnej PNWM, 14 projektów wymiany szkolnej PNWM oraz 4 projekty finansowane ze środków programu Młodzież w działaniu. Pośród tych projektów znalazło się 28 projektów wymiany młodzieży oraz 9 projektów specjalistycznych (szkolenia dla multiplikatorów oraz animatorów wymian, kursy językowe i seminaria metodyczne). W tej liczbie zawarły się w roku sprawozdawczym również 4 spotkania przygotowawcze kadry oraz 2 seminaria przygotowawcze dla uczestników. W Polsce odbyło się 30 programów, w Niemczech zaś 13.

Jako jednostka centralna wspieraliśmy też podległe nam podmioty katolickie. Koordynacją tej sfery działań DMK zajmuje się Anna Mucha. W 2014 roku wpłynęło 8 wniosków o dotację. Aby wspierać

te działania DMK stara się podtrzymywać kontakty z podmiotami, oferując również pomoc merytoryczną w zakresie konsultacji telefonicznych i szkoleń PNWM. Również na rok 2015 zaplanowano podobne działania.

W okresie sprawozdawczym starano się podtrzymać dotychczasowe kontakty z zagranicznymi partnerami oraz nawiązywać nowe partnerstwa. Szukano inspiracji do coraz lepszych programów młodzieżowych. Przedstawiciele Domu uczestniczyli w wielu wizytach studyjnych, konferencjach a także w forach międzynarodowych.

Oto najważniejsze z nich:

- 1) Spotkanie o zawiązaniu współpracy w Towarzystwie Profilaktyki Środowiskowej „Mrowisko” w Gdańsku w dniu 21 stycznia- uczestniczyła w nim dwójka koordynatorów Domu Pojednania i Spotkań- Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta.
- 2) Spotkanie robocze z Piotrem Kwiatkowskim z Referatu Wspierania Wymiany Szkolnej PNWM w dniu 22 stycznia, które odbyło się w Domu Pojednania i Spotkań w Gdańsku. Uczestniczył w nim zespół DMK wraz z dyrektorem, o. Piotrem Pliszka.
- 3) Doroczny zjazd trenerów PNWM (Wuerzburg, 19-21 lutego). W spotkaniu trenerów PNWM wzięła udział Agnieszka Błaszczak, która prezentowała działalność programową Domu Pojednania i Spotkań.
- 4) Spotkanie kontrolne Referatu Wymiany Poza Szkolnej i Pozaszkolnej w DMK wraz ze szkoleniem dla podmiotów katolickich w dniach 27 lutego-1 marca. Z ramienia PNWM w spotkaniu wzięli udział koordynatorzy DMK – Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta oraz Szymon Kopiecki z biura DPJW w Poczdamie oraz Piotr Kwiatkowski z biura PNWM w Warszawie. Zarząd DMK reprezentował dyrektor Domu O. Piotr Pliszka oraz księgowa Anna Mucha.
- 5) Spotkanie partnerskie w Instytucie Kultury Miejskiej w Gdańsku w dniu 3 marca. Uczestniczył w nim Jakub Garsta.
- 6) Spotkanie ewaluacyjne w Powiatowym Zespole Placówek Oświatowo-Wychowawczych w Wejherowie w dniu 6 marca- w spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele Pomorskiego Kuratorium Oświaty, lokalnych władz powiatowych i koordynator DMK- Jakub Garsta. Spotkanie miało na celu ustalenie harmonogramu działań w związku z kończącym swe działanie programem edukacyjnym „Tolerancja” w powiecie wejherowskim. Inspiracją dla tego nowatorskiego programu edukacyjnego było szkolenie metodyczne „Betzavta jako metoda nauki demokracji i tolerancji”, zorganizowane przez DMK w latach 2011-2014 w Stralsund, Greifswaldzie oraz Gdańsku oraz inne programy dla nauczycieli, pedagogów i młodzieży prowadzone przez DMK w powiecie wejherowskich w roku 2014.
- 7) Spotkanie partnerskie w Europejskim Centrum Solidarności w dniu 17 marca, w którym z ramienia DMK uczestniczyła Agnieszka Błaszczak.
- 8) Obchody Dnia Jedności Niemiec (Filharmonia Bałtycka w Gdańsku, 2 października)- w oficjalnych uroczystościach na zaproszenie Konsulatu Generalnego RFN wzięli udział dyrektor DMK o. Piotr Pliszka oraz wicedyrektor Domu o. Robert Zbierański.
- 9) Konferencja jednostek centralnych PNWM (Magdeburg, 20-22 października), w której DMK reprezentowali koordynatorzy Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta.
- 10) Doroczne spotkanie referentów kultury polsko-niemieckiej w dniu 24 listopada- w którym uczestniczył Jakub Garsta. Zaprezentował on doroczne osiągnięcia DMK w obszarze polsko-niemieckim oraz przedstawił plany na rok 2015.

Ponadto przedstawiciele DMK odwiedzali franciszkańskie klasztory, parafie i organizacje kościelne, gdzie rozmawiano i zachęcano do angażowania się niemieckich środowisk młodzieżowych w programy wymiany z polskimi rówieśnikami.

Współpracowano ściśle z Urzędem Marszałkowskim Województwa Pomorskiego, Urzędem Miejskim w Gdańsku, Urzędem Miasta w Kartuzach, Urzędem Miasta oraz Urzędem Gminy w Kościerzynie, Starostwem Wejherowskim i Starostwem Kościerskim, oraz instytucjami kulturalnymi na terenie Trójmiasta i okolic (np. Muzeum II Wojny Światowej, Muzeum Stutthof, Nadbałtyckie Centrum Kultury, Europejskie Centrum Solidarności, Centrum Herdera, Centrum Sztuki Współczesnej „Łażnia”, Gdański Archipelag Kultury – Scena Muzyczna). Dzięki temu aktywnie angażowano się zarówno w inicjatywy lokalne, jak i międzynarodowe.

Przeprowadzono również kilkanaście spotkań w szkołach gimnazjalnych i średnich oraz na trójmiejskich uczelniach, gdzie dyskutowano na temat polepszenia jakości wymian, interesującej młodzież tematyki spotkań, czy wolontariatu europejskiego. Do udziału w tych wydarzeniach zapraszano zarówno młodzież, jak i rodziców, nauczycieli i pedagogów, aby wspólnie wypracować jednolitą koncepcję dobrej wymiany młodzieży.

Pracownicy DMK- Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta uczestniczyli również w spotkaniach referentów kultury i spotkaniach roboczych organizowanych przez Konsulat Generalny RFN.

Działalność Domu w obszarze polsko-niemieckiej wymiany prezentowana była także podczas licznych wizyt studyjnych i spotkań z lokalnymi organizacjami i ich gośćmi.

Wybrane inicjatywy programów polsko-niemieckich

Programami szczególnymi i bardzo ważnymi były metodyczne seminaria polsko-niemieckie dla nauczycieli i organizatorów wymian młodzieży z obu krajów, które zatytułowano

- 1) „Zaczęło się w Gdańsku” (28 lipca- 1 sierpnia) oraz
- 2) „Zaczęło się od Solidarności” (1-5 października).

Pierwszy z projektów poświęcony został edukacji historycznej ze szczególnym uwzględnieniem pedagogiki miejsc pamięci. Celem organizatorów, tj. Domu Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana M. Kolbego w Gdańsku oraz Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży było wyposażenie jego uczestników w nowe metody pracy z polsko-niemieckimi grupami uczniów w miejscach pamięci oraz poruszenie trudnej tematyki historycznej. W seminarium wzięło udział 13 polskich i 11 niemieckich szkół partnerskich.

Program seminarium podzielono na bloki tematyczne. Pierwszy z nich dotyczył wskazówek metodycznych przy zwiedzaniu historycznych miejsc pamięci na przykładzie Gdańska i Westerplatte. Uczestnicy podzieleni zostali na grupy i w sposób aktywny w formie gry terenowej odkrywali Gdańsk i teren Westerplatte.

Drugi blok tematyczny poświęcony został przygotowaniu wizyty w miejscu martyrologii oraz doboru właściwych narzędzi edukacyjnych. Uczestnicy seminarium podczas wizyty w byłym niemieckim obozie koncentracyjnym KL Stutthof poszukiwali odpowiedzi na pytanie, jak metoda wizyty zmienia efekt dydaktyczny i jak łączyć doświadczenia grupy polskiej oraz niemieckiej?.

Trzeci poświęcony był filmowi jako narzędziu edukacyjnemu. Na przykładzie wcześniej obejrzanych filmów „Listy Schindlera” w reż. Stevena Spielberga oraz „Pianisty” reż. Romana Polańskiego. Uczestnicy starali się odpowiedzieć na pytanie w jaki sposób przy pomocy filmu fabularnego można zajmować się polsko-niemiecką historią.

Czwarty dotyczył pracy nad wspólnymi polsko-niemieckimi projektami o tematyce historycznej.

Piąty i zarazem ostatni blok merytoryczny „Ty ode mnie i ja od Ciebie” służył wymianie doświadczeń uczestników podczas realizacji projektów.

W uznaniu za pracę DMK w zakresie edukacji historycznej i obywatelskiej PNWM zaproponowała w 2014 roku również zorganizowanie drugiej edycji seminarium metodycznego dla nauczycieli dotyczące Solidarności i przemian politycznych w latach 80 i 90 w Polsce i w Niemczech. Seminarium zatytułowane „Zaczęło się od Solidarności” odbyło się w DMK w dniach 1-5 października. W szkoleniu, które zorganizowaliśmy wspólnie z Polsko-Niemiecką Współpracą

Młodzieży (PNWM), uczestniczyli nauczyciele z polskich i niemieckich szkół partnerskich, które prowadzą wymianę uczniów. W ramach seminarium spotkali się z legendami Solidarności, Bogdanem Borusewiczem i Lechem Wałęsą.

Podczas szkolenia uczestnicy poznali różne metody, które można wykorzystać podczas realizacji polsko-niemieckich spotkań młodzieży tematycznie związanych z najnowszą historią Europy. Dyskutowali między innymi o filmach i źródłach biograficznych jako metodach pracy z młodzieżą oraz brali udział w warsztatach organizowanych przez Małgorzatę Cebulską- Europejskie Centrum Solidarności (ECS). Pracując w grupach i wcielając się w rolę uczniów, poznali nową wystawę w Europejskim Centrum Solidarności. Dwa warsztaty metodyczne (oś czasu i fikcyjne biografie) poprowadzili trenerzy i pedagodzy DMK- Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta.

Kolejną z prezentowanych podczas seminarium metod poznawania przeszłości były spotkania ze świadkami historii. O skuteczności tego sposobu przekazywania wiedzy uczestnicy przekonali się, spotykając się z historycznymi przywódcami Solidarności, Bogdanem Borusewiczem i Lechem Wałęsą.

Podczas spotkań rozmawiano o strajku w sierpniu 1980 roku, ówczesnym społeczeństwie i roli Solidarności w tamtych czasach. Marszałek Senatu Bogdan Borusewicz opowiedział uczestnikom seminarium między innymi o tym, jaki wpływ na jego działalność polityczną miały lata młodości i spowodowany doniesieniem nauczyciela pobyt w więzieniu, który z chłopca uczynił mężczyznę.

Prezydent Lech Wałęsa, mówiąc o historii, zwrócił uwagę na aktualną sytuację w Europie, szczególnie na Ukrainie. Podkreślił również znaczenie Niemiec dla integracji europejskiej i przewodnią rolę zachodniego sąsiada Polski w budowaniu stabilnych struktur europejskich.

Ważnymi przedsięwzięciami zrealizowanymi przez Dom Pojednania i Spotkań, były również m.in.:

Projekty w ramach polsko-niemieckich warsztatów kulturalnych we współpracy z Parafią Katolicką w Hamm (Kirchengemeinde St. Laurentius) w Hamm:

- 3) **„Odkrywamy Trójmiasto”** (Gdańsk, 30 marca- 5 kwietnia)
- 4) **„Wspólna Europa”** (14-20 września). Podczas tygodniowych projektów w Gdańsku 30-osobowa grupa młodzieży z Gdańska i Niemiec (Hamm) zajmowała się tematyką różnorodności kulturalnej i poznawała bliżej regionalną tradycję i kulturę- Kaszuby i Zagłębie Ruhry. Dodatkowo młodzież miała okazję wziąć udział w licznych warsztatach-historycznych i kulturalnych. Uczestnicy zaznajamiali się z ofertą edukacyjną i kulturalną miast Gdańska, Kartuz i Hamm.

Młodzież polsko-niemiecka w ramach spotkania poznawała także walory Trójmiasta i okolic. Każda z części projektu została podsumowana za pomocą prezentacji multimedialnych i kreatywnych, na które została zaproszona lokalna społeczność na czele z przyjaciółmi i rodzinami uczestników. Dwukrotnie odwiedzano też Ratusz w Kartuzach, gdzie spotykano się z burmistrzem miasta.

- 5) **Polsko-niemieckie kursy tandemowe dla animatorów wymiany polsko-niemieckiej** (Gdańsk, 13-26 lipca oraz 10-23 sierpnia). Podczas dwutygodniowego pobytu w Trójmieście animatorzy i organizatorzy wymian polsko-niemieckich z Niemiec i Polski mieli okazję szlifować swoje kompetencje językowe. Ponad 40 uczestników z obu krajów uczyło się swoich języków w wymiarze blisko 30 godzin tygodniowo. W czasie zajęć szczególną rolę odgrywała nauka w tandemach i małych grupach polsko-niemieckich. Uczestnicy rozwijali swoje umiejętności językowe również podczas zajęć leksykalno-gramatycznych.

Uczono się języków polskiego i niemieckiego, aby w przyszłości móc efektywniej prowadzić i organizować wymiany młodzieży z Polski i Niemiec. Kursy tandemowe służą również poszerzeniu i pogłębianiu wiedzy na temat wymiany młodzieży, transferu doświadczeń w gronie organizatorów wymian oraz umożliwiają powstawanie nowych inicjatyw polsko-niemieckich, które przyczyniają

się do trwałej współpracy między obydwojoma krajami. Kurs prowadzili doświadczeni germaniści i poloniści z Uniwersytetu Gdańskiego oraz trenerzy DMK. Partnerem niemieckim była jak co roku Akademia Klausenhof w Hamminkeln (Niemcy). W czasie programu wiele czasu poświęcono na dyskusje i rozwijanie języka mówionego przez wyrażanie własnej opinii na różne tematy. Często zadawano prace grupowe bądź inne zadania angażujące do pracy większą liczbę osób. Uczestnicy wzięli również udział w licznych przedsięwzięciach kulturalnych, które przygotowali i poprowadzili koordynatorzy DMK- Jakub Garsta i Agnieszka Błaszczak. Dodatkowymi atrakcjami były wyjazdy studyjne na Kaszuby, przygotowane przez trenerów DMK oraz inne interesujące punkty programu, jak np. wieczór polsko-niemiecki, giełda partnerska, spotkania z przedstawicielami różnych instytucji, zwiedzanie trójmiejskich muzeów i obiektów turystycznych, czy udział w licznych imprezach kulturalnych.

- 6) **Polsko-niemiecki projekt medialny „Hanza”** (Lubeka, Niemcy, 18-25 maja). W dniach 18-25 maja w Lubecie ponad czterdziestu uczestników z Polski i Niemiec wzięło udział w projekcie medialnym „Hanza”. Program był kolejnym wspólnym przedsięwzięciem Domu Pojednania i Spotkań im. Św. M.M. Kolbego w Gdańsku i partnerów niemieckich Lübecker Jugendring e.V. i CVJM e.V. Podczas tygodnia spędzonego w Lubecie uczestnicy intensywnie pracowali różnymi metodami medialnymi- tworząc wywiady, artykuły prasowe i prezentacje. Odwiedziliśmy liczne miejsca związane z czasami świetności Hanzy i będące jej symbolami. Uczestnicy całość dokumentowali również fotograficznie, dzięki czemu na zakończenie projektu powstały 3 prezentacje multimedialne.

Zdobyty materiał i pomysły wykorzystano podczas Dni Hanzy, których gospodarzem było właśnie miasto Lubeka- uczestnicy projektu spotkali się z młodzieżowymi radami miast hanzeatyckich, uczestniczyli we wspólnej debacie oraz imprezie integracyjnej.

Oprócz intensywnej pracy uczestnicy mieli również chwile na odpoczynek i rozrywkę.

- 7) **Polsko-niemiecko-litewskie forum i seminarium metodyczne** (Gdańsk, 22-25 marca). Koordynatorzy programów międzynarodowych i trenerzy DMK - Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta przygotowali i zorganizowali we współpracy z organizacją partnerską z Rostocku Dien Hong polsko-niemiecko-litewskie forum seminarium metodyczne dla animatorów wymian.

W seminarium uczestniczyło ponad 30 osób z trzech krajów. Byli to animatorzy wymian młodzieży, nauczyciele, pedagodzy oraz eksperci polityki młodzieżowej. Podczas trzydniowego seminarium zaprezentowano działalność programową, zwracając szczególną uwagę na intensywną współpracę. W roku bieżącym przeprowadzano ponad 10 wspólnych projektów - wymiany młodzieży, seminaria metodyczne dla animatorów wymiany oraz praktyki zawodowe dla polskich uczniów w Niemczech. Ważnym elementem programu była debata na temat kształcenia obywatelskiego i ekologicznego w trzech krajach.

Forum służyło również wymianie doświadczeń i umożliwiło planowanie wspólnych projektów w kolejnych latach. Również na rok 2015 zaplanowano reedycję forum i seminarium metodycznego polsko-niemiecko-litewskiego.

Ponadto w roku sprawozdawczym 2014 zrealizowano następujące przedsięwzięcia międzynarodowe:

- 8). **Polsko-niemieckie warsztaty dla młodzieży „Czas wolny? – zrób coś!”** (Gdańsk 3- 8 lutego). W wymianie wzięło udział blisko 30 uczestników z Polski i Niemiec. Młodzież uczestniczyła w różnego rodzaju warsztatach muzycznych, takich jak cupsong czy perkusja z wykorzystaniem ciała ludzkiego. Podczas warsztatów młodzież stworzyła projekt z wykorzystaniem graffiti, gdzie uczestnicy samodzielnie przygotowywali szablony z imionami, słowami – kluczami, malowali na ścianach. Jednym z ważniejszych punktów okazało się spotkanie w Centrum Aktywizacji i Integracji Społecznej „Mrowisko” działające na rzecz dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych.

9). **Polsko-niemieckie warsztaty filmowe „Clip”** (Blossin, 3- 8 lutego)

20 osobowa grupa młodzieży z Polski i Niemiec poznała tajniki robienia „clipu”. W jaki sposób przy pomocy prostego urządzenia jakim jest komórka można zrobić film. Oprócz fachowej wiedzy z produkcji filmów młodzież mogła lepiej się poznać siebie oraz zaprezentować swój kraj poprzez przygotowanie i przeprowadzenie polsko-niemieckiego wieczoru- z typowymi potrawami, muzyką i tradycjami obu krajów.

10). **Polsko-niemiecka wymiana szkolna „Poznajemy swoją historię”** (Gdańsk, 6-10 kwietnia). W wymianie brało udział blisko trzydziestu uczniów z Liceum im. Adama Mickiewicza w Węgrowie oraz Gimnazjum w Erkelenz. Uczestnicy rozpoczęli swój pobyt w Gdańsku od integracji oraz poznawania najbliższej okolicy poprzez rajd terenowy. Każdego dnia czekało na nich wiele atrakcji, ale również trudnych tematów dotyczących historii. Czas wypełniały wspólne spacerunki, animacje językowe, gry integracyjne, gra w kręgle, wystawa „Drogi do wolności” czy zwiedzanie Sopotu. Jednym z najważniejszych punktów programu okazał się wyjazd do Sztutowa – byłego obozu koncentracyjnego Stutthof. Uczestnicy mieli okazję zwiedzić muzeum wraz z przewodnikami. Pobyt w Sztutowie zakończył się interesującymi warsztatami, porządkującymi zdobytą wiedzę oraz umożliwiającymi dzielenie się refleksjami i emocjami.

11). **Polsko-niemiecko-słowacko-romskie spotkanie młodzieży** (Gdańsk, 10-16 kwietnia). Przez sześć dni, od 10 do 16 kwietnia, młodzi ludzie z trzech krajów mieli okazję nie tylko poznać siebie, ale i najważniejsze atrakcje Gdańska, Sopotu i Gdyni. Partnerem były organizacje Dien Hong z Rostoku i People in Need Slovakia. Celem było przede wszystkim spotkanie młodzieży z Polski, Niemiec i Słowacji, która posługuje się różnymi językami i posiada różne życiowe doświadczenia. W programie przewidziano czas na zwiedzanie, współdziałanie i wspólne doświadczanie otoczenia. Ważnym elementem spotkania był wspólna nauka podstaw obcych języków czy wieczór, w trakcie, którego każda z grup starała się pokazać, choć trochę elementów swojej kultury, związanej zarówno z krajem, jak i mniejszością, którą reprezentuje. Tak było przede wszystkim w przypadkach młodych Słowaków, którzy identyfikują siebie również jako Romów. Uczestnicy ci nie kryli wzruszenia, podkreślając, że dawno nikt wobec nich nie zachował się tak dobrze, to znaczy bez uprzedzeń, stereotypów i agresji. Wszyscy podkreślili jak wspaniałych ludzi spotkali przez te kilka kwietniowych dni w Trójmieście.

12). **Polsko- niemiecko warsztaty „Jak smakuje Europa”** (Heppenheim, 12-17 maja). Podczas kilkudniowych warsztatów uczestnicy zajmowali się tematem świadomości i tożsamości europejskiej. Bardzo ważnym aspektem było uświadomienie młodym obywatelom Unii Europejskiej, że ich udział i głos w wyborach do parlamentu europejskiego ma ogromne znaczenie oraz pokazanie co Parlament robi dla „nich” i dlaczego należy skorzystać z możliwości wyboru posłów, którzy „ich” reprezentują. Kulminacyjnym momentem była wizyta w Strassburgu.

13). **Polsko-niemiecka wymiana szkolna** (Gdańsk, 11-16 maja) Blisko 50 uczniów ze szkół partnerskich: Zespół Szkół Ogólnokształcących i Technicznych w Białymstoku i Erzbischoefliches Berufskolleg Abteilung Marienhaus w Neuss wzięło udział w warsztatach historycznych. Warsztaty miały na celu przybliżyć polskiej i niemieckiej młodzieży jaki wpływ miała „Solidarność” na wydarzenia w Polsce, Niemczech i całej Europie.

14). **Polsko-niemiecka wymiana szkolna „Spotkanie poprzez historię”** (Gdańsk, 26-30 maja). W wymianie wzięła udział 30 osobowa grupa uczniów z Gimnazjum nr 5 w Tychach oraz Gimnazjum Norf w Neuss. Tematem przewodnim spotkania była najnowsza historia- upadek komunizmu w Europie Środkowo- Wschodniej, Solidarność oraz upadek Muru Berlińskiego.

W programie znalazły się również takie punkty jak polsko-niemiecki rajd terenowy z wywiadami ulicznymi nt. Solidarności, zwiedzanie Sopotu oraz polsko-niemiecki wieczór.

15). **Polsko-niemieckie warsztaty historyczno- polityczne „Ekstremizm prawicowy, dyskryminacja i wykluczenie społeczne”** (Heppenheim, 2-6 czerwca). Podczas kilkudniowych warsztatów 30 młodych ludzi z Polski i Niemiec zajmowała się tematyką przemian demokratycznych na świecie.

Rozmawiano o indywidualnych, jak i kolektywnych ujęciach tego tematu. Podczas warsztatów debatowano na takie zagadnienia jak- tożsamość jako przekrój- tożsamość jako proces, czynniki wpływające na nią, konstrukcja tożsamości zbiorowej na płaszczyźnie narodowej, czy istnieje wspólna europejska tożsamość? Kolejnym elementem programu były warsztaty na temat perspektyw życia w Europie dzisiaj i roli Europy dla młodych ludzi w ujęciu takich tematów jak ekstremizm, dyskryminacja i wykluczenie.

16). **Polsko-niemieckie warsztaty ekologiczne „Działaj energicznie - chroń środowisko!”** (Prora, 10-14 czerwca) Ideą projektu było zwiększenie świadomości wśród młodzieży z Gdańska i Rostoku na temat ochrony środowiska przyrodniczego oraz ochrony bioróżnorodności. Była to również doskonała forma aktywizacji i integracji młodzieży z Polski i Niemiec wokół idei zrównoważonego rozwoju poprzez wzrost świadomości ekologicznej. Jednym z najważniejszych problemów współczesnego świata jest ochrona naturalnego środowiska. Umiejętność właściwego współżycia ludzi z przyrodą należy „zaszczepiać” dzieciom od najmłodszych lat. Monitoring środowiska uświadomił uczestnikom projektu jakie zmiany zachodzą w przyrodzie na skutek działalności człowieka. Uzmysłowił nie tylko wpływ bliskiego otoczenia na jakość środowiska, ale również rolę czynników zewnętrznych.

17). **Polsko-niemiecka wymiana szkolna „Zaczęło się w Gdańsku”** (Gdańsk, 12-17 czerwca). W projekcie wzięło udział 40 uczestników z Oberschule zum Dom z Lubeki i IV Liceum ze Szczecina, podczas kreatywnych warsztatów zajmowało się takimi tematami jak historia najnowsza Polski i Niemiec. Rozmawiano o Solidarności, upadku Muru Berlińskiego i przemianach politycznych. Całość warsztatów wzbogacona została o tworzenie dialogów i scenek rodzajowych, kreatywne prezentacje, sondy uliczne, czy wspólne wieczory.

18). **Polsko-niemiecka wymiana szkolna „Zaczęło się w Gdańsku”** (Gdańsk, 30 czerwca-3 lipca). Trzydziestu uczestników z Europaschule w Loecknitz oraz Zespół Szkół w Policach wzięło udział w warsztatach historyczno- obywatelskich. Głównym tematem projektu były przemiany polityczne w Europie 1989-90 i konsekwencje, które z tego wynikały. Młodzież pracując w grupach tworzyła fikcyjną biografię, opracowywała oś czasu najważniejszych wydarzeń historycznych po 1945 oraz opracowywała ankiety uliczne.

19). **Polsko-niemiecko-węgierskie warsztaty historyczne** (Gdańsk, 7-12 lipca). Głównym tematem spotkania była najnowsza historia, która miała ogromne znaczenie na obecne stosunki polsko-niemiecko-węgierskie. Podczas warsztatów młodzież odkrywała historię i kulturę Gdańska. Ważnym elementem programu były warsztaty historyczne- wraz z wprowadzeniem filmowym, pracą projektową „Oś czasu”, a także tworzeniem fikcyjnych biografii. Uczestnicy odwiedzili również tereny stoczniove i wystawę „Drogi do wolności”.

21). **Polsko-niemieckie-hispańskie warsztaty** (Brema, 3-14 sierpnia)

Głównym celem projekt było zaprezentowanie 30 osobowej grupie młodzieży różnorodnych form spędzania czasu wolnego. Wspólna praca i zabawa podczas warsztatów kulinarnych, muzycznych, teatralnych, sportowych i artystycznych była doskonałą okazją do łamania stereotypów, poszerzania horyzontów oraz nauki tolerancji

20). **Polsko-niemiecki program kulturalny „Młodzieżowe lato sztuki”** (Flecken-Zechlin, 17-28 sierpnia). Kolejna edycja programu z udziałem młodzieży z Polski, Niemiec i Czech. W programie znalazły się jak co roku warsztaty: teatralne, fotograficzne, filmowe oraz możliwość praktycznej nauki języka. Program zwieńczyła wystawa i prezentacje prac w grupach projektowych. Wieloletnim organizatorem i partnerem DMK jest DGB Flecken- Zechlin e.V.

22). **Polsko-niemieckie warsztaty historyczno-obywatelskie: „Integracja europejska z perspektywy polskiej i niemieckiej”** (Gdańsk, 22-28 września)

W projekcie zrealizowanym we współpracy z Haus am Maiberg w Heppenheim wzięło udział 30 młodych ludzi z Gdańska i Dieburga. Program warsztatów był bardzo różnorodny. Dotyczył zarówno najnowszej historii - przełomu politycznego w Europie 1989-1990, wstąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej. Uczestnicy wzięli również udział w grze symulacyjnej, podczas której analizowano sytuację gospodarczo- polityczną na świecie na przykładzie regulacji UE dotyczących cukru. W ten sposób młodzież poznawała instytucje Unii Europejskiej w praktyce.

Młodzi Polacy i Niemcy spotkali się również z postanką PO- Agnieszką Pomaską. Podczas spotkania wspólnie debatowano o aktualnej sytuacji społeczno- politycznej.

23). **Polsko-niemiecko-francuskie warsztaty ekologiczne „Pozyskiwanie odnawialnych źródeł energii”** (Avinion, 29 września-6 października)

Głównym celem warsztatów, w którym wzięła udział 30 osobowa grupa z Polski, Niemiec i Francji, było promowanie wiedzy na temat pozyskiwania odnawialnych źródeł energii. Podczas projektu zwracano uwagę na ogromną rolę edukacji ekologicznej wśród społeczeństwa. Przede wszystkim na uwrażliwienie w jaki sposób poszczególne kraje w Europie i na świecie pozyskują energię z odnawialnych źródeł energii i optymalizują gospodarkę cieplną.

24). **Polsko-niemiecko-ukraińskie warsztaty z edukacji historyczno-obywatelskiej „ Co dalej z Europą”** (Gdańsk, 5-10 października). 30 młodych ludzi z Polski (Gdańsk), Niemiec (Groß-Umstadt) i Ukrainy (Dobrotwór k. Lwowa) próbowało znaleźć odpowiedź na pytanie o przyszłość Europy.

Kulminacyjnym wydarzeniem projektu było spotkanie z przywódcą Strajku 1980 i pierwszym polskim prezydentem po przełomie politycznym w roku 1989- Lechem Wałęsą. Podczas spotkania z byłym prezydentem dyskutowano o nauce i przesłaniu Solidarności, przede wszystkim rozważano jednak, jaka jest przyszłość Europy, jakie działania młodzi ludzie mogą podjąć celem rozwiązania konfliktu na Ukrainie.

Uczestnicy odwiedzili także wystawę w Europejskim Centrum Solidarności. Ostatnim elementem projektu było wypracowanie wizji dla Europy na rok 2024.

25). **Polsko-niemiecko-litewskie warsztaty muzyczne** (Wilno, 4-12 października). 30 grupa młodych muzyków z Polski, Niemiec i Litwy skupiała się na wspólnej pracy nad wybranym programem muzycznym, bliskim dla każdego uczestnika. Pod okiem specjalistów przygotowywała własny repertuar w którym znalazły się utwory z poszczególnych krajów, jak również własne kompozycje powstałe podczas warsztatów. Projekt zakończył się koncertem, który dostępny był dla szerokiej publiczności z Wilna. Była to trzecia edycja warsztatów.

26). **Polsko-niemiecka wymiana szkolna „25 lat po przemianach w Europie Wschodniej** (Gdańsk, 22-27 października). 50 młodych ludzi z Gimnazjum nr 2 z Kętrzyna i Erich Klausner Schule z Herten (Niemcy) poznawało wspólną historię Polski i Niemiec oraz najważniejsze wydarzenia z najnowszej historii. Tworzono plakaty, scenki rodzajowe, ankiety oraz wywiady uliczne. Zastanawiano się wspólnie w jaki sposób i czy można się uczyć z wydarzeń, które były bliskie ich rodzicom. Czy jest możliwe, aby poznając tamte wydarzenia zrozumieć teraźniejszość.

27). **Polsko-niemiecka wymiana historyczna „Zaczęło się w Gdańsku”** (Gdańsk/Lębork, 17-22 listopada). W projekcie wzięło udział blisko 50 młodych ludzi z Lęborka i Stralsund (Niemcy). Warsztaty miały na celu przybliżyć polskiej i niemieckiej młodzieży jaki wpływ miała „Solidarność” na wydarzenia w Polsce, Niemczech i całej Europie. Uczestnicy oglądali film „Von Solidarność zur Freiheit ” – „Od Solidarności do wolności”, a następnie wzięli udział w warsztatach „Oś czasu”, podczas których wybierali i porządkowali ważne daty i wydarzenia dla Polski i Niemiec po roku 1945. Ostatniego dnia projektu uczestnicy udali się do Lęborka. Oprócz zwiedzania miasta podczas gry terenowej młodzi Niemcy i Polacy zostali powitani w Lęborku przez Sekretarza Miasta Lęborka. Młodzież brała też udział w zajęciach sportowych. Na zakończenie tygodniowego spotkania odbył się wieczór pożegnalny ze wspólną dyskotekę i pizzą.

Szkolenia:

28) **„Metodyka wymian polsko-niemieckich z elementami nauczania metodą Betzavta” dotyczące organizacji wymian polsko-niemieckich dla nauczycieli i pedagogów (wymiana pozaszkolna PNWM- Gdańsk, 13-14 stycznia).** Jako jednostka centralna DMK prowadzi regularnie szkolenia dla nauczycieli-animatorów wymiany oraz osób, które pragną organizować polsko-niemiecką wymianę młodzieży. To szkolenie wzbogacone zostało o elementy nauczania metodą Betzavta- nauką demokracji i tolerancji. Zajęcia prowadzą trenerzy PNWM i pracownicy DMK- Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta. Szkolenia odbywają się rokrocznie.

29) **„Metodyka wymian polsko-niemieckich” (wymiana szkolna PNWM- Gdańsk, 17 stycznia).** Dom Pojednania i Spotkań od lat organizuje szkolenia dla multiplikatorów wymian polsko-niemieckiej.

30) **„Metodyka wymian polsko-niemieckich” dotyczące organizacji wymian polsko-niemieckich dla animatorów wymian w katolickich podmiotach (wymiana pozaszkolna PNWM- Gdańsk, 28 lutego).** Jako jednostka centralna DMK prowadzi regularnie szkolenia dla animatorów wymiany oraz osób, które pragną organizować polsko-niemiecką wymianę młodzieży w katolickich podmiotach podległych naszej jednostce centralnej. Szkolenie miało miejsce podczas wizytacji Szymona Kopieckiego z Referatu Wspierania Wymiany Pozaszkolnej PNWM.

31) **„Metodyka wymian polsko-niemieckich” dotyczące organizacji wymian polsko-niemieckich dla nauczycieli i pedagogów** (wymiana szkolna PNWM- Gdańsk, 3 grudnia). Jako jednostka centralna DMK prowadzi regularnie szkolenia dla nauczycieli-animatorów wymiany oraz osób, które pragną organizować polsko-niemiecką wymianę młodzieży. Zajęcia prowadzą trenerzy PNWM i pracownicy DMK- Agnieszka Błaszczak i Jakub Garsta. Szkolenia odbywają się rokrocznie.

Spotkania przygotowawcze:

Organizacja wszystkich programów wymagała szczegółowych uzgodnień pomiędzy partnerami z Polski i Niemiec. W sumie odbyły się **4 spotkania przygotowawcze kadry**, tj.:

- 1) Gdańsk: 7-9.01 (przed projektem filmowym w Blossin – 2-9 lutego),
- 2) Gdańsk: 6-8.03 (polsko-niemiecki projekt „Hanza- Gdańsk, Słupsk, Lubeka”- 18-25 maja),
- 3) Blossin: 5-7.05 (przed polsko-niemiecko-rosyjskimi warsztatami teatralnymi)
- 4) Brema: 24-25 maja (polsko-niemiecko-hiszpański projekt finansowany przez Program Młodzież w Działaniu, Brema, 4-15 sierpnia)

Dodatkowo miały miejsce jeszcze **2 spotkania przygotowawcze z uczestnikami”** polsko-niemieckich warsztatów kulturalnych „Gdańsk i Kaszuby multi-kulti”, które odbyło się w dniu 11 marca oraz przed polsko-niemiecko-hiszpańską wymianą w dniu 30 czerwca.

Polsko-Niemieckie Spotkanie Młodzieży w dawnej siedzibie Alberta Forstera

W ramach prowadzonego pod patronatem Miasta Gdańska projektu przekształcenia dawnej siedziby Alberta Forstera (Gauleiter NSDAP na okręg Gdański) znajdującej się na Wyspie Sobieszewskiej na miejsce spotkania i pojednania osób pochodzących z różnych kultur, wraz z pięcioma organizacjami młodzieżowymi z Niemiec oraz trzema polskimi grupami zorganizowaliśmy w dniach 22-29.04.2014 Workcamp na Wyspie Sobieszewskiej. W pracach nad przygotowaniem programu udział wzięły także Landesjugendring Brandenburg oraz: Malteser Jugend, Jugendrotkreuz, Jugend Feuerwehr, polska młodzież z kół Maltańskich i gdańskiego II Liceum Ogólnokształcącego. Projekt jest drugą częścią szerszego programu zapoczątkowanego w 2013 roku spotkaniem w Ravensbruck, w którym wzięło udział 60 osób ze wspomnianych wyżej organizacji.

Tegoroczny gdański projekt na Wyspie wzbudził tak duże zainteresowanie po stronie niemieckiej, że grupa liczyła łącznie 70 osób. Rozmiar projektu sprawił, że nie mógł odbyć się w naszym gdańskim Domu Pojednania i Spotkań, który nie dysponuje taką liczbą miejsc. Workcamp zakładał wspólne prace porządkowe na terenie siedziby Forstera na Wyspie Sobieszewskiej, wynajęliśmy

więc pokoje oraz sale seminaryjne w mieszczącym się tam Hotelu „Orle”. Głównym koordynatorem programu był O. Robert Zbierański.

Przykładowa ewaluacja seminarium metodycznego dla nauczycieli „Zaczął się w Gdańsku”

Seminarium metodyczne organizowane przez DMK wspólnie z PNWM zostało poddane ewaluacji ze strony PNWM. Wybrane wyniki przedstawione są poniżej:

Rys. 1. Wiek uczestników programu

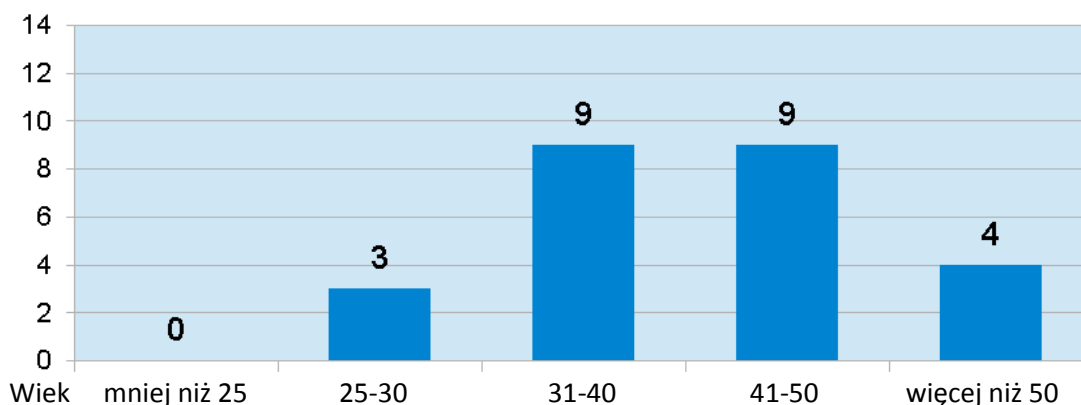

Tabela 1. Wcześniejsze doświadczenia w sferze wymian międzynarodowej

Wymianą międzynarodową młodzieży zajmuję się od:	
mniej niż 1 rok	0
1 rok	2
2 lata	5
3 lata	1
więcej niż 3 lata	9
z przerwami o ... lat	4
Nie mam w tej sferze wcześniejszych doświadczeń	0

Tabela 2. Wcześniejszy udział w projektach PNWM

Biorę udział w programie organizowanym przez PNWM	
po raz 1	9
po raz 2	3
po raz 3	5
więcej niż 3 raz	4

Rysunek 2. Ocena jakości poszczególnych elementów programu (w pasku ilość ocen)

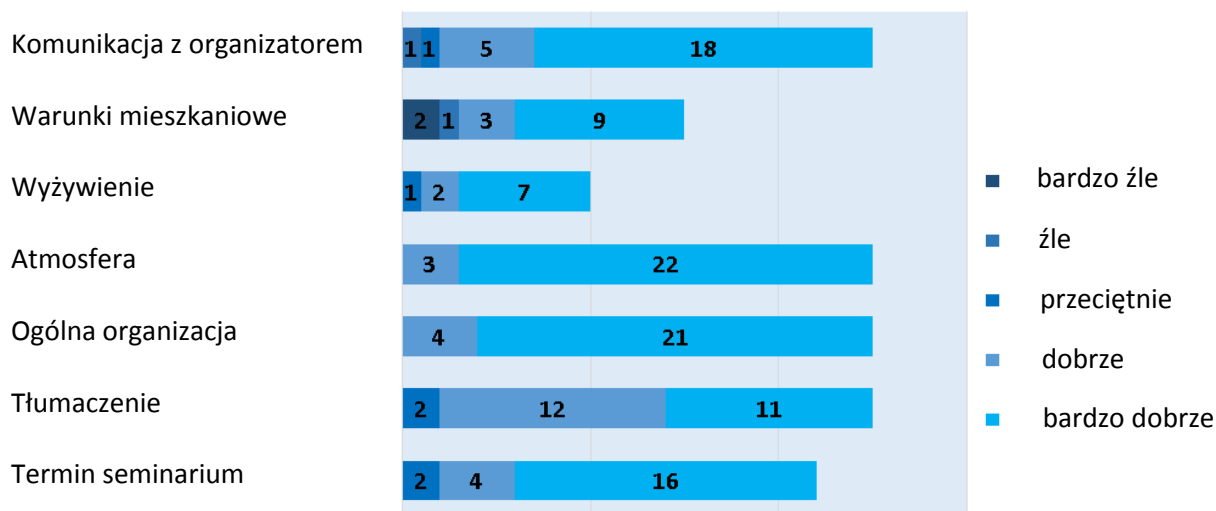
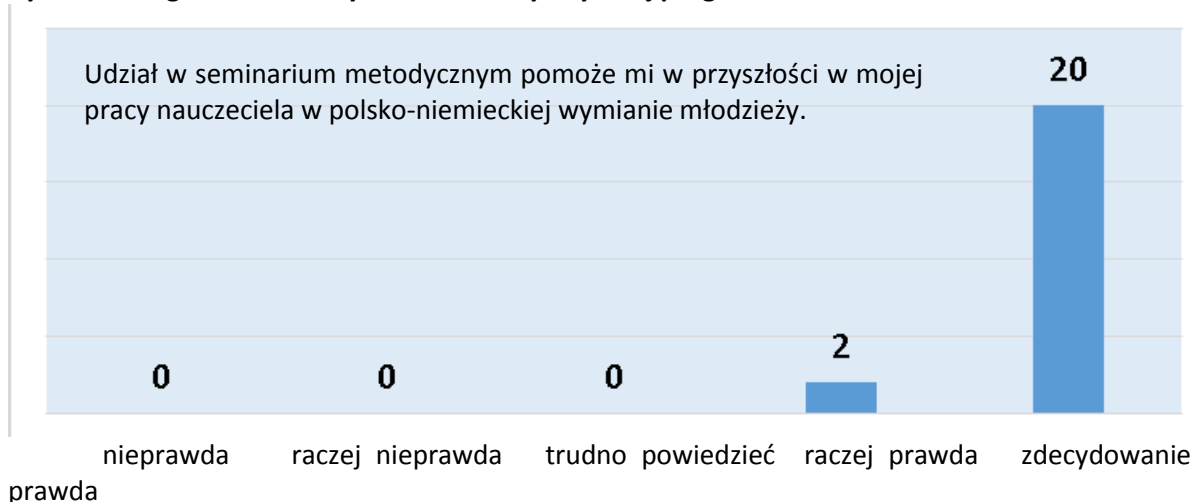

Tabela 3. Ocena poszczególnych punktów merytorycznych programu*

Punkt programu	Średnia	Dominanta**
Otwarcie seminarium	4,2	4
Zapoznanie się	4,6	5
Wywiady uliczne jako przykład zapoznania się z miastem	4,5	5
Miejsca pamięci na przykładzie Westerplatte	4,1	4
Gra terenowa na Westerplatte	3,5	4
Planowanie i przygotowanie wizyty w miejscu pamięci	4,7	5
Wizyta w miejscu pamięci na terenie obozu koncentracyjnego	4,7	5
Warsztaty metodyczne	4,4	5
Warsztaty filmowe	3,9	4
Prezentacja możliwości finansowania przez PNWM	4,8	5
Prace projektowe w małych grupach	4,5	5
Nasze projekty i nasze doświadczenia	4,8	5
Ewaluacja	4,5	5

*Skala ocen: 1 – w ogóle nieużyteczne; 2 – raczej nieużyteczne; 3 – trudno powiedzieć; 4 – raczej użyteczne; 5 – bardzo użyteczne. **Najczęściej występująca wartość.

Rysunek 3. Ogólna ocena użyteczności merytorycznej programu

Projekty Wschodnie

Study Tours to Poland

Od wielu lat Dom Pojednania i Spotkań im. Św. Maksymiliana Kolbego jest jednym z najbardziej doświadczonych operatorów programu „Study Tours to Poland”, który jest finansowany przez Polsko-Amerykańską Fundację Wolności. W 2014 roku zrealizowaliśmy jedną edycję STP dla profesjonalistów w terminie 15-22 lutego oraz edycje wiosenną i jesienną STP dla studentów z Ukrainy, Rosji, Białorusi i Mołdawii. Celem wizyt w Polsce było zapoznanie się ze strukturą i organizacją systemu samorządu terytorialnego na poziomie gminy, powiatu i województwa za szczególnym uwzględnieniem współpracy z organizacjami pozarządowymi. Wizyty odbyły się w Trójmieście, Województwo Pomorskie. Program wizyty był dość nasycony, składał się ze spotkań, dyskusji i warsztatów na różne interesujące tematy. Nie mniej ważną częścią programu były zajęcia integracyjne z udziałem polskich studentów trójmiejskich uczelni wyższych, zwiedzanie miejsc pamięci, zapoznanie się z kulturą regionalną. W wyniku tego, uczestnicy zdobyli nowe doświadczenia i znajomości. Studenci mieli okazję osobiście porozmawiać z Bogdanem Oleszkim, przewodniczącym Rady Miasta Gdańska, Maciejem Lisickim, wiceprezydentem miasta Gdańsk, którzy wskazywali w dyskusji na najważniejsze aspekty rozwoju miasta, funkcjonowanie jego instytucji. Mówili też o osiągnięciach i o stojących przed miastem wyzwaniach. Jesienna edycja STP odbyła się w czasie przeprowadzanych w Polsce wyborów samorządowych, uczestnicy osobiście obserwowali przebieg wyborów krok po kroku. Podczas spotkania, mieliśmy okazję złożyć życzenia burmistrzowi Pruszcza Gdańskiego. Janusz Wróbel został wybrany na kolejną kadencję już w pierwszej turze. Łukasz Grzędzicki dyrektor kancelarii sejmiku Województwa Pomorskiego w swoim wystąpieniu zapoznał uczestników z polskim systemem ustrojowym i strukturą administracyjną. Wykład Dr. Michała Sempołowicza dotyczył najciekawszych wydarzeń najnowszej historii Polski. Interesującym punktem był też udział w swoistej lekcji historii i demokracji, jaką w DMK przeprowadził Marszałek Senatu RP Bogdan Borusewicz. Marszałek barwnie przedstawił polską drogę do wolności oraz rolę jaką w niej odegrała Solidarność, m.in. poruszone zostały tematy związane z bieżącą polityką Polski i Unii Europejskiej. Nie mniej ciekawym okazało się spotkanie z Lechem Wałęsą, Ikoną „Solidarności”, byłym Prezydentem RP i Laureatem pokojowego Nobla.

Młodzież aktywnie uczestniczyła w dyskusjach zadając bardzo otwarte i trudne pytania. Blok poświęcony wolności słowa pozwolił młodzieży na zapoznanie się z funkcjonowaniem mediów w Polsce i ich rolą w demokracji. W programie m.in. odbyła się wizyta w Radiu Gdańsk i TVP S.A. Czas zajęć historycznych i kulturalnych spędzaliśmy też na zwiedzaniu zamku w Malborku, muzeów w Trójmieście, na poznawanie kultury kaszubskiej w Szymbarku oraz koncercie w Filharmonii Bałtyckiej. W trakcie wizyty odbyły się wieczory prezentacji kultur narodowych. Celem wieczorów było poznawanie kultur narodowych, obyczajów i tradycji krajów, z których pochodzą uczestnicy. Wśród zaproszonych nie tylko byli organizatorzy, koordynatorzy projektów, jak również i polskie studenci trójmiejskich uczelni wyższych, wolontariusze.

W roku 2014 koordynatorami projektów wschodnich w DMK byli: Nedim Useinov, Sonia Useinov oraz Mavile Ablaieva. Nedim Useinov i Sonia Useinov zakończyli pracę w DMK w 2014 roku.

Rozwój mediacji szkolnej w Obwodzie Ługańskim. Polskie doświadczenia dla Ukrainy

W dniach 24.04 – 03.05.2014 odbył się w naszym Domu program mediacji szkolnej z partnerami Ukraińskimi. Program miał formę szkolenia dla nauczycieli – koordynatorów działań edukacyjnych w sferze mediacji szkolnej – czyli dialogowego rozwiązywania konfliktów wśród uczniów. Udział w projekcie wzięli nauczyciele z wykształceniem psychologicznym lub pedagogicznym. Warsztaty metodyczne poprowadzili eksperci w Polskiego Centrum Mediacji. Program ze strony DMK koordynował Nedim Useinov.

Wspieranie inicjatyw aktywnej młodzieży polonijnej z Kaliningradu w pogłębianiu więzi z Polską

W dniach 27 lipca – 7 sierpnia w Domu Pojednania i Spotkań im. Św. Maksymiliana Kolbego odbył się projekt „Wspieranie inicjatyw aktywnej młodzieży polonijnej z Kaliningradu w pogłębianiu więzi z Polską”, współfinansowany ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach programu "Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014". Uczestnikami projektu była młodzież w wieku 18-25 lat z Obwodu Kaliningradzkiego w Rosji. Głównym kryterium naboru uczestników była motywacja do rozwijania kontaktów ze kulturowym i społecznym środowiskiem polskim, oraz zaangażowanie w działalność społeczną na rzecz środowisk polonijnych w Kaliningradzie, a także poczucie przynależności do polskiej wspólnoty narodowej. Projekt składał się z kilku etapów. W pierwszej części projektu uczestnicy odwiedzali pomorskie organizacje pozarządowe zajmujące się projektami młodzieżowymi i współpracujące z Polonią na świecie, takie jak: Regionalne Centrum Informacji i Wspomagania Organizacji Pozarządowych, Gdyńskie Centrum Organizacji Pozarządowych, Centrum Współpracy Młodzieży w Gdynie, Fundacja „Borussia” w Olsztynie, Niezależne Zrzeszenie Studentów przy Uniwersytecie Gdańskim, Komitet Lokalny IAESTE przy Politechnice Gdańskiej, Centrum Kultury Rosyjskiej w Gdańsku, Stowarzyszenie „Morena” oraz Dom Pojednania i Spotkań im. Św. Maksymiliana M. Kolbego w Gdańsku – gdzie mieściła się siedziba programu. Spotkania (ok. dwugodzinne) składały się z prezentacji działalności danej organizacji oraz rozmowy na projektów międzynarodowych. W drugiej fazie programu przez dwa dni odbyły się warsztaty pt. „Partycypacja społeczna” oraz „Budowanie pomysłu i organizacja pracy nad projektem: Zarządzanie projektem na podstawie dotychczasowych przedsięwzięć – od pomysłu do realizacji. Narzędzia zarządzania projektami”. dotyczące przygotowania wniosków grantowych i realizacji projektów na rzecz Polonii w Rosji. Warsztaty poprowadzili Krzysztof Stachura i Hanna Obracht-Prondzyńska – doświadczeni trenerzy. Uczestnicy byli bardzo zaangażowani w program warsztatów, aktywnie uczestniczyli w teoretycznej oraz praktycznej części i wysoko ocenili możliwość pogłębienia teoretycznej i praktycznej wiedzy o przygotowaniu projektów międzynarodowych. Zajęcia odbywały się z udziałem tłumacza.

Wolontariat Europejski EVS

W ramach programu „Młodość w działaniu” Akcja 2. Wolontariat Europejski (EVS) od 1 lutego 2014 do 31 stycznia 2015 r. gościliśmy w Domu Pojednania i Spotkań dwie wolontariuszki – Silvia Recchimuzzi z Włoch oraz Julia Sineva z Rosji. Zadaniem wolontariuszek w trakcie trwania programu było wspieranie pracy koordynatorów w zakresie projektów współpracy młodzieży z Europy Wschodniej i Zachodniej. Również nawiązywały one nowe kontakty partnerskie i wspomagały swoją pracą projekty odnoszące się do problematyki europejskiej, w szczególności w takich jej aspektach jak: prawa człowieka, rozwój społeczeństwa obywatelskiego, zwalczanie dyskryminacji, edukacja i świadomość europejska, wielokulturowość o rozważania na temat europejskiej historii i dziejów jej państw. Ważnym elementem pracy wolontariuszek było poznawanie i twórcza współpraca z lokalnymi organizacjami pozarządowymi i placówkami edukacyjnymi a także z aktywną młodzieżą z Trójmiasta. Wolontariuszki przez cały okres realizacji projektu wspierane były zespołem programowym DMK.

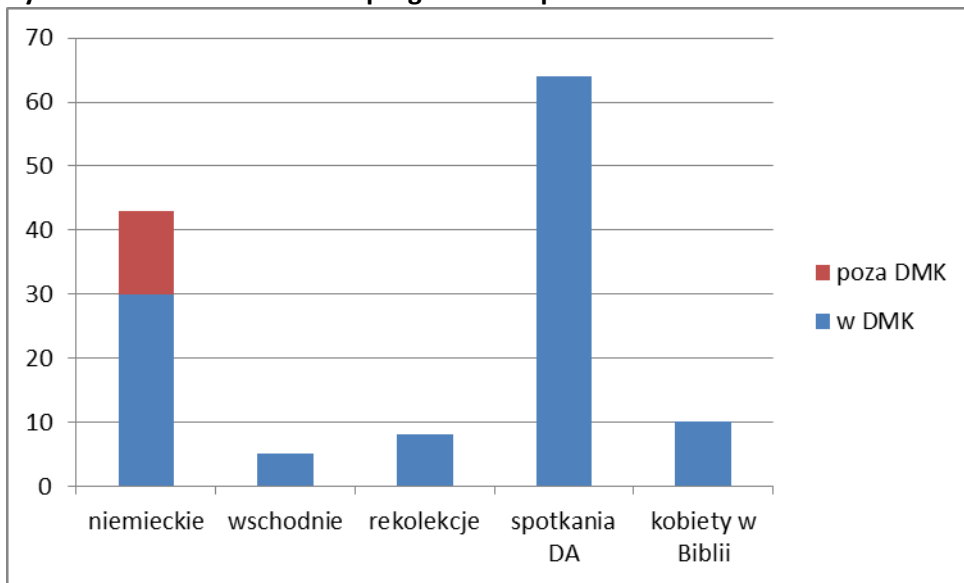
Parę słów od Julii – wolontariuszki EVS w DMK

Mam na imię Julia i właśnie jestem wolontariuszem. Przyjechałam do Polski z Rosji, współpracuję z DMK już od pół roku i chciałabym podzielić się swoimi wrażeniami. Podczas mojego pobytu miałam szczęście pomagać w organizowaniu trzech projektów *Study Tours to Poland* dla studentów z Ukrainy, Rosji i Białorusi, ukierunkowanych na zdobywanie wiedzy o życiu w Polsce i doświadczanie współczesnej Polski. Każdy z tych projektów był unikalny, przede wszystkim dzięki żywej relacji pomiędzy tymi wszystkimi, którzy w nim uczestniczyli oraz ciekawym spotkaniom i działaniom. Byłam zaangażowana także w inne wschodnie projekty, takie jak *Study Tours to Poland for Professionals* i *Polsko-Ukraińska mediacja szkolna*, podczas których nauczyłam się wielu nowych rzeczy. Z drugą wolontariuszką EVS w DMK – Silią pochodzącą z Włoch – brałyśmy udział w szkoleniach EVS w Warszawie, uczyłyśmy się polskiego, prowadziłyśmy lekcje naszych ojczystych języków i starałyśmy się w miarę własnych możliwości i zdolności brać udział w innych sferach życia naszego Domu. Nie mogę powiedzieć, że wcześniej nic nie wiedziałam o kulturze polskiej, jednak naprawdę dowiedziałam się tutaj wielu nowych rzeczy. W wolnym czasie odwiedziłam południe Polski – Kraków i Tarnów, gdzie po pierwsze spotkałam swoich starych znajomych, po drugie poznałam nowych wspaniałych ludzi, z którymi było dużo rozmów przy filiżance kawy i spacerów po mieście. Trzeba powiedzieć, że Kraków bardzo różni się od Gdańska, każde z tych miast ma swój własny, niepowtarzalny klimat, który podziwiam. Oczywiście nie zawsze wszystko było łatwe, bo taka zmiana życia jak EVS potrzebuje adaptacji, przezwyciężania różnicy mentalności i bariery językowej. Często zastanawiałam się nad tym jak to w ogóle możliwe, że na tyle różni ludzie zebrali się tu razem i starają się robić, organizować coś wspólnego, wykorzystując swoje najlepsze cechy i przezwyciężając własne ograniczenia. Doszłam do wniosku, że między innymi celem działalności Domu Pojednania i Spotkań jest właśnie bycie przykładem i potwierdzeniem możliwości różnych skutecznych działań poprzez dialog, wspólne porozumienie i poszukiwanie rozwiązań w tych sprawach, w których one są potrzebne. Pamiętam pewien moment, gdy czekaliśmy wraz z gościem z Ukrainy na grupę przed drzwiami DMK i gość, patrząc na franciszkański symbol nad tymi drzwiami (dwie skrzyżowane ręce) powiedział, że kojarzy mu się z pojednaniem Wschodu i Zachodu. Prawdziwe znaczenie tego symbolu jest inne, ale to skojarzenie spodobało mi się bardzo. Mój przyjazd na wolontariat jest zbiegiem wielu okoliczności, za które jestem wdzięczna Panu Bogu i ludziom, których tutaj spotkałam. To wszystko, czego doświadczyłam, niewątpliwie jest pożyteczne dla mnie i mam nadzieję, że nasza dalsza współpraca też będzie owocna.

Zestawienie ilościowe całej działalności DMK

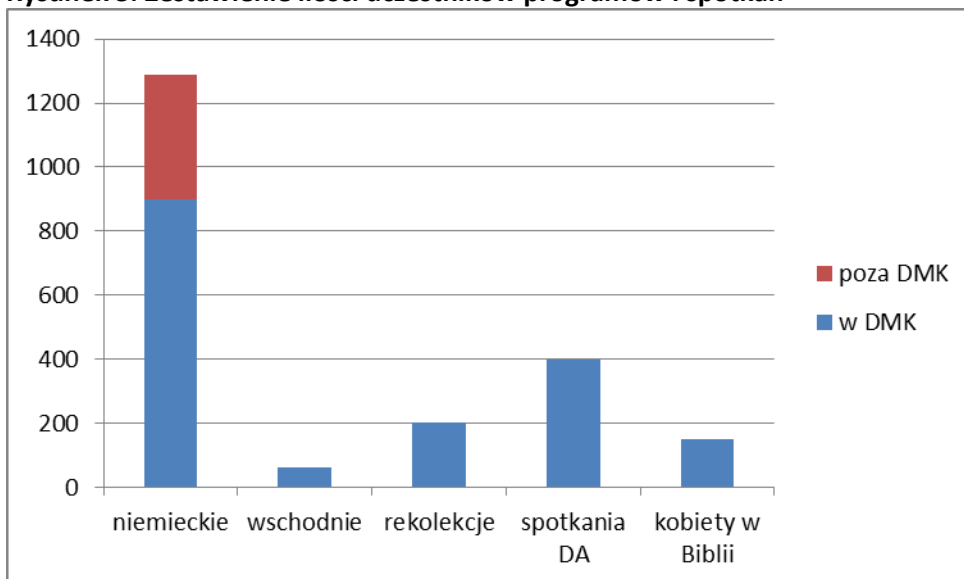
Poniżej znajduje się zestawienie ilościowe działań zrealizowanych w DMK w roku 2014. Umieszczone są tu projekty: polsko-niemieckie oraz wielonarodowe organizowane w ramach PNWM – z podziałem na programy realizowane w naszym Domu oraz na terenie Niemiec; projekty wschodnie skierowane do młodzieży i koordynatorów z Ukrainy, Białorusi i Rosji; rekolekcje katolickie; spotkania duszpasterstwa akademickiego (DA)

Rysunek 3. Zestawienie ilości programów i spotkań.

niemieckie – programy wymiany polsko-niemieckiej; wschodnie – programy dla osób z krajów Europy Wschodniej; rekolekcje – rekolekcje weekendowe tematyczne; spotkania DA – spotkania duszpasterstwa akademickiego; kobiety w Biblii – spotkania biblijne.

Rysunek 3. Zestawienie ilości uczestników programów i spotkań

niemieckie – programy wymiany polsko-niemieckiej; wschodnie – programy dla osób z krajów Europy Wschodniej; rekolekcje – rekolekcje weekendowe tematyczne; spotkania DA – spotkania duszpasterstwa akademickiego; kobiety w Biblii – spotkania biblijne.

o. dr Robert Zbierański OFM Conv.

o. Robert Zbierański
Z-ca Dyrektora Domu Pojednania i Spotkań
im. św. Maksymiliana Marii Kolbego

o. Piotr Pliszka OFMConv.

o. Piotr Pliszka
Dyrektor Domu Pojednania i Spotkań
im. św. Maksymiliana Marii Kolbego